

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoKR/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119317551
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6119317551.1

Uznesenie

-1 -
41CoKR/9/2023-599

UZNESENIE

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E. E., zastúpenej VARINSKÝ & Partners, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 52 411 737, proti žalovanej F. G. E., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom H. D. XXXX/XX, XXX XX E. E., v minulosti podnikajúca pod obchodným menom F. G. E. - I. G., s miestom podnikania 974 01 Banská Bystrica, Kuzmányho 16, IČO: 35 991 763, zastúpenej Advokátska kancelária Patajová Pataj s.r.o., so sídlom J. Chalupku 8, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 867 519, o žalobe na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 5Odi/9/2019-511 zo dňa 25. októbra 2022 takto

rozhodol:

-1 -
41CoKR/9/2023-599

UZNESENIE

I. Odvolanie žalovanej proti napadnutej prvej výrokovej vete rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 5Odi/9/2019-511 zo dňa 25. októbra 2022 odmieta.

II. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 5Odi/9/2019-511 zo dňa 25. októbra 2022 v napadnutej druhej a tretej výrokovej vete zrušuje a v tejto časti vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

-34 -
41CoKR/9/2023-599

UZNESENIE

1. Okresný súd Banská Bystrica napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/257/2011. Druhou výrokovou vetou zrušil oddĺženie žalovanej, ktoré bolo povolené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/411/2019 zo dňa 24.04.2019, publikovaným v Obchodnom vestníku č. 83/2019 zo dňa 30.04.2019, pre jej nepoctivý zámer. Treťou výrokovou vetou rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia

2. V odôvodnení súd uviedol, že žalobou doručenu súdu dňa 01.07.2019 sa žalobkyňa domáhala zrušenia oddĺženia žalovanej pre jej nepoctivý zámer podľa § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2019 (ďalej len „ZKR“). Uviedla, že si prihlásila do konkurzu na majetok žalovanej pohľadávku vo výške 415.210,75 Eur, ktorá nebola popretá, teda ako veriteľka bola dotknutá oddĺžením. Podľa žalobkyne je daný dôvod zrušenia oddĺženia dlžníčky (žalovanej) pre nepoctivý zámer podľa § 166g ods. 1, ods. 2 písm. a), c), e), f), g) a h) ZKR. Žalobkyňa so žalovanou dňa 11.11.1999 uzatvorila Spoločenskú zmluvu a dňa 07.12.2000 Dodatok č. 1 k tejto Spoločenskej zmluve, ktorých obsahom bola aj dohoda, že po zániku ich obchodnej spolupráce vzniká žalobkyňi ako veriteľke nárok na 50% podiel na výsledku podnikania v Lekárni JUELA. Nárok na zaplatenie podielu na výsledku podnikania v sume 215.014,54 Eur bol žalobkyňi voči žalovanej priznaný rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Cb/229/2010 zo dňa 04.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/7/2018-1257 zo dňa 19.12.2018. Uvedená dlžná suma je obsahom prihlášky žalobkyne do konkurzu. Uviedla, že žalovaná od počiatku sporu nárok žalobkyne nerozporovala, otázna bola len jeho výška, avšak žalovaná mala prehľad o ziskoch Lekárne JUELA, teda musela vedieť nárok vyčísliť. Pred aj počas súdneho konania začala žalovaná nakladať s majetkom, ktorý patril aj žalobkyňi. Podľa žalobkyne sa žalovaná úmyselne zbavovala majetku, aby pre prípad úspechu žalobkyne v spore nemusela jej nárok uspokojiť. Nepoctivý zámer bol podľa žalobkyne daný tým, že žalovaná neuviedla, že voči nej prebieha konanie na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 20C/257/2011 o určenie neúčinnosti právnych úkonov týkajúcich sa jej majetku a tiež je daný tým, že majetok Lekárne JUELA a príjmy z jej prevádzkovania predstavovali pre žalovanú za posledné 3 roky značný zdroj príjmov, ktorý žalovaná úmyselne neuviedla na tlačivách Centra právnej pomoci. Žalovaná neuviedla aj ďalšie dôležité skutočnosti, a to: 1/ právoplatne ukončený spor vedený na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 61Cb/247/2008, v ktorom bola žalovaná zaviazaná vydať žalobkyňi účtovné doklady Lekárne JUELA; 2/ obvinenie žalovanej za nevyplatenie odstupného vo výške 6 070,14 EUR vedené OR PZ Banská Bystrica pod sp. zn. ČVS: ORP-987/1-OEK-BB-2010; 3/ právoplatne ukončený spor vedený na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 9Cspr/4/2012 o vyplatenie úrokov z omeškania zo sumy 6 070,14 EUR žalobkyňi; 4/ krátenie dane a poisťného vo výške 1 393,51 Eur podľa uznesenia OR PZ Banská Bystrica sp. zn. ČVS: ORP-1034/OEK-BB-2013, 5/ neskončený súdny spor vedený na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20Cb/27/2011, 6/ dovolanie žalovanej voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/7/2018-1257, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Cb/229/2010 zo 04.09.2017. Podľa žalobkyne by mal súd v zmysle § 166g ods. 3 ZKR prihliadať prísnejšie na správanie dlžníčky, pretože od 08.04.2009 bola súčasne vedúcou lekárnou JUELA aj Lekárne J&J ASKLEPION, s.r.o. v tej istej lekárni na adrese Kuzmányho 16, 1. poschodie, Banská Bystrica, má skúsenosti s podnikaním ako živnostník od 01.01.2000 do 31.12.2009 v Lekárni JUELA, má skúsenosti s podnikaním v právnickej osobe od 08.04.2009 do 31.05.2018 v Lekárni J&J ASKLEPION, s.r.o., od 01.06.2018 kontinuálne pracuje ako vedúca v Lekárni FENAX PHARMA, s.r.o., pôsobila ako vedúca v orgánoch právnickej osoby od roku 1994 do 30.06.1999 (lekárne BARI, KAZÍK, SCHNAIDER), dlhé roky bola vedúcou Lekárne SÍDLISKO. Navrhla vykonať výsluch žalobkyne i žalovanej aj výsluch svedka súdneho znalca H. J. G. K., H. a zabezpečenie dôkazov – status G. a G. G. v Sociálnej poisťovni od 08.04.2009.

3. V odseku 12 napadnutého rozhodnutia súd ozrejmil súd prvej inštancie, ktorými listinami obsiahnutými v súdnom spise vykonal dokazovanie, v odseku 13 napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, ktoré dôkazy nevykonal.

4. Ďalej uviedol, že žalovaná navrhla prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/257/2011, v ktorom sa žalobkyňa ako jedna zo žalobcov domáha neúčinnosti právnych úkonov (§ 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka), ktorými mala byť ako veriteľka ukrátená právnymi úkonmi vykonanými žalovanou (ako jednou zo žalovaných), konkrétne prevodom finančných prostriedkov, scudzením hnuteľného majetku a zriadením lekárne v priestoroch bývalej Lekárne JUELA. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v súdnom konaní sp. zn. 20C/257/2011 sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu v konaní o zrušenie oddĺženia žalovanej. Samotná žalovaná vo svojich podaniach opakovane uviedla, že konanie vedené pod sp. zn. 20C/257/2011 nemá reálny vplyv na určenie majetku žalovanej podliehajúceho konkurzu ani na priebeh konkurzu ani na konštatovanie nepoctivého zámeru žalovanej. Súd vzhľadom na uvedené návrh žalovanej na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/257/2011 zamietol.

5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že uznesením Okresného súdu č. k. 5Odk/4111/2019-12 zo dňa 24.04.2019, publikovaným v OV č. 83/2019 zo dňa 30.04.2019 bolo na majetok dlžníčky (žalovanej) vyhlásený konkurz, zároveň bola oddĺžená a bola jej ustanovená správkyňa JUDr. Ľubica Flíderová so sídlom Trhová 1, 980 01 Zvolen, značka správcu S 1334. Súd konštatoval, že žalobkyňa v spore disponovala aktívnou legitimáciou, nakoľko preukázateľne je veriteľkou žalovanej, ktorá si svoju pohľadávku prihlásila do konkurzu na majetok žalovanej prihláškou doručenou správkyni dňa 03.06.2019 (č.l. 10 – 11). Pohľadávka žalobkyne nebola popretá, teda sa považuje za zistenú. Súd ďalej skonštatoval, že návrh smeruje voči dlžníkovi, ktorý je v konaní pasívne legitimovaný. Žaloba na zrušenie oddĺženia dlžníka bola na súd podaná dňa 01.07.2019, t. j. v zákonom stanovenej 6-ročnej lehote od vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka. Pokiaľ žalobkyňa namietla zastupovanie žalovanej v tomto konaní advokátom, keď podľa jej názoru musí žalovanú zastupovať správkyňa, súd prvej inštancie uviedol, že v konaní o oddĺžení fyzickej osoby konkurzom podľa štvrtej časti ZKR vystupuje samotný dlžník, ktorý koná sám za seba. Správkyňa konkurznej podstaty zo zákona nemá právo ani povinnosť žalovanú v konaní o zrušenie oddĺženia zastupovať. Súd ďalej uviedol, že v konaní nebolo sporné, že žalovaná je vysokoškolsky vzdelaná v oblasti farmácia, mala dlhoročné skúsenosti s podnikaním ako samostatne zárobkovo činná osoba podnikajúca pod obchodným menom Mgr. Ľubica Bartková – Lekárňu JUELA, mala skúsenosti aj s pôsobením vo vedúcich pozíciách v rôznych lekárnach. Nebolo sporné a vyplývalo to aj z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Cb/229/2010 zo dňa 04.09.2017, že žalovaná k 31.12.2008 mala uhradiť žalobkyni podiel 50% na zisku vo výške 346.106,97 Eur, teda sama musela disponovať rovnakou sumou, t. j. vlastnila významnejší majetok. Súd preto prihliadal prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer žalovanej (§ 166g ods. 3 ZKR).

6. Žalobkyňa tvrdila nepoctivosť zámeru žalovanej podľa 166g ods. 1 písm. a) ZKR, teda že žalovaná v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedla časť svojho majetku, aj keď o ňom vedela alebo s prihliadnutím na okolnosti musela vedieť. Súd mal zo správy správkyni JUDr. Ľubice Flíderovej o stave konkurzného konania zo dňa 27.06.2019 preukázané, že dlžníčka v priebehu konkurzného konania doplnila údaje a listiny súvisiace s jej ďalším majetkom, a to akcie v počte 20ks v spoločnosti Unifarma – 1. slovenská lekárska akciová spoločnosť Prievidza a osobné motorové vozidlo Peugeot EČV: E.. Žalovaná sa bránila, že tak urobila na dopyt správkyni, že na tento majetok zabudla, teda nemala nepoctivý zámer pri jeho neuvedení v zozname majetku. Podľa názoru súdu žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaná tento majetok nedoplnila ani na dopyt správcu, avšak v zmysle § 166g ods. 3 ZKR možno prisvedčiť žalobkyni, že neuvedenie tohto majetku v zozname majetku môže indikovať nepoctivý zámer žalovanej. Žalovaná si musela byť vedomá, že tento dodatočne doplnený majetok vlastní a dlžník je povinný uviesť všetok svoj majetok, nielen ten, o ktorom sa napr. domnieva, že má väčšiu hodnotu.

a. Žalobkyňa videla nepoctivý zámer žalovanej aj v tom, že v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedla nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedla dôležitú informáciu, aj keď vedela alebo s prihliadnutím na okolnosti musela vedieť, že ide o dôležitú informáciu (§ 166g ods. 2 písm. c) ZKR). Zo skutočností neuvedených žalovanou, resp. podľa žalobkyne uvedených nepravdivo, považoval súd za dôležitú informáciu, absentujúcu v prílohe návrhu na vyhlásenie konkurzu, neuvedenie konania

vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/257/2011 o neúčinnosť právnych úkonov. V zozname majetku dlžníka je potrebné uviesť informáciu o akomkoľvek spore, ktorého predmetom je položka majetku, pričom toto poučenie je v tlačive zoznam majetku priamo uvedené. Ďalej súd prihliadol na to, že žalovaná v zozname majetku neuviedla hodnotu nehnuteľností v jej vlastníctve, resp. v podielovom spoluvlastníctve, ani zostatok na účte v banke. Hoci oceňovanie majetku patriaceho do konkurznej podstaty je úlohou správcu v konkurze, možno podľa súdu prisvedčiť žalobkyni, že žalovaná neinformovala Centrum právnej pomoci a konkurzný súd o svojom majetku transparentným spôsobom. Žalovaná v zozname majetku väčšej hodnoty, ktorý vlastnila v posledných 3 rokoch pred podaním návrhu, neuviedla motorové vozidlo Peugeot 207 EČV: E., rok výroby 2006, ktoré dňa 05.04.2017 previedla na nového vlastníka, avšak súd nemal preukázané, že by išlo o majetok väčšej hodnoty, a to s ohľadom na rok výroby a typ vozidla. Žalovaná nerozporovala tvrdenie žalobkyne, že v zozname veriteľov neuviedla veriteľa VÚB, a.s., hoci o ňom vedela, keďže s ním uzatvorila dňa 06.06.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 005721611240517.

7. Ďalej žalobkyňa argumentovala, že zo správania sa žalovanej (dlžníka) pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti, aby bola oprávnená podať návrh na vyhlásenie konkurzu a oddĺženie (§ 166g ods. 2 písm. e) ZKR). Žalobkyňa podrobne opísala spoločné podnikanie so žalovanou, jeho začiatok i koniec, snahu o vzájomné vysporiadanie, rôzne právne úkony žalovanej od roku 2008, z ktorých ona vyvodila, že žalovaná sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne, že žalovaná sa od roku 2008 úmyselne zbavovala majetku a tento investovala do obchodnej spoločnosti svojich dcér - Lekáreň J&J ASKLEPION, s.r.o., že svojim dcéram poskytla finančné prostriedky vo vysokých sumách na nákup nehnuteľností a motorových vozidiel, tieto tvrdenia žalobkyňa podľa súdu nepreukázala a ostali len v rovine jej domnienok. Zo samotnej skutočnosti, vyplývajúcej z odpovede na lustráciu dcér žalovanej - G. G. a G. G. - v Sociálnej poisťovni, že v čase založenia a vzniku spoločnosti Lekáreň J&J ASKLEPION, s.r.o. dňa 08.04.2009 boli obidve spoločničky nezamestnané (G. G. mala prvú registráciu ako zamestnanec od 01.12.2009 v Lekáreň J&J ASKLEPION, s.r.o. a G. G. od 05.10.2009 bola evidovaná ako zamestnanec u notára a následne od 01.02.20210 u iného zamestnávateľa), nemožno bez ďalšieho vyvodiť, že nemali žiaden majetok na založenie spoločnosti a že počiatkový vklad do uvedenej spoločnosti financovala žalovaná, a to so zámerom priviesť sa do platobnej neschopnosti.

8. Súd sa nestotožnil s obranou žalovanej, že tým, že inštitút zrušenia oddĺženia z dôvodu nepoctivého zámeru dlžníka je súčasťou ZKR od 01.03.2017, akékoľvek konanie žalovanej označené v žalobe možno posudzovať z hľadiska § 166g ZKR len, ak k nemu došlo v čase od 01.03.2017 do vyhlásenia konkurzu 29.04.2019. Inštitút oddĺženia je súčasťou ZKR od 1.1.2006, hoci pred 01.03.2017 bola odlišná právna úprava, kedy dlžník musel pred rozhodnutím konkurzného súdu o jeho oddĺžení počas skúšobného obdobia plniť určenú sumu na úhradu svojich záväzkov a plniť si súdom stanovené povinnosti. Súd uviedol, že podstata tohto inštitútu však bola rovnaká ako od 01.03.2017, dlžník musel mať poctivý zámer vynaložiť primerané úsilie na uspokojenie svojich veriteľov, dokonca jeho povinnosti boli nastavené prísnejšie. To, že poctivý zámer nebol zákonom definovaný neznamená, že jeho obsahom neboli skutočnosti, ktoré sú od 01.03.2017 v § 166g ZKR výslovne uvedené. Podľa súdu minimálne od 01.01.2006, kedy je inštitút oddĺženia ZKR, úkony dlžníka podliehajú posúdeniu, či spĺňajú kritériá poctivého zámeru.

9. Žalobkyňa videla nepoctivý zámer žalovanej aj v tom, že v čase podania návrhu žalovaná nebola platobne neschopná, aj keď o tom vedela alebo s prihliadnutím na okolnosti musela vedieť (§ 166g ods. 2 písm. f) ZKR). Túto skutočnosť však súd za preukázanú nemal. To, že žalovaná v čase podania návrhu na oddĺženie bola zamestnaná s príjmom vo výške 1 300 EUR mesačne (pracovná zmluva č.l. 106-109) a súčasne bola poberateľkou starobného dôchodku, nevylučuje jej platobnú neschopnosť. Poukázal na § 3 ods. 2 veta tretia a štvrtá ZKR, podľa ktorého je fyzická osoba platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok a v prípade, ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou, predpokladá sa, že je platobne neschopný. Žalovaná síce nepreukázala hodnotu svojho majetku a hodnotu svojich záväzkov ku dňu podania návrhu na oddĺženie, ale žalobkyňa podľa názoru súdu neosvedčila tvrdenie, že by majetok žalovanej bol v takej výške, že by žalovaná bola schopná uhradiť pohľadávku žalovanej do 180 dní po lehote splatnosti. Žalobkyňa si voči žalovanej svoju pohľadávku vymáhala aj v exekučnom konaní. Súd dospel k záveru, že na základe vykonaných dôkazov nemožno uzavrieť, že žalovaná v čase podania návrhu na oddĺženie nebola platobne neschopná.

10. Ďalej žalobkyňa dôvodila nepoctivý zámer žalovanej tým, že zo správania sa žalovanej pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom (§ 166g ods. 2 písm. g) ZKR). Podľa názoru žalobkyne zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 005721611240517 zo dňa 06.06.2017 (č.l. 437-442) preukazuje, že žalovaná, hoci mala vedomosť o existencii svojho dlhu voči žalobkyni, ktorý prevyšoval hodnotu jej majetku, preberala na seba ďalšie záväzky, napr. povinnosť voči VÚB, a.s. splatiť poskytnutý úver vo výške 12 885,30 Eur vrátane príslušenstva. V čase, kedy žalovaná zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorila (06.06.2017), nebolo ešte vo veci vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/229/2010 rozhodnuté, teda nárok žalobkyne nebol judikovaný. Z uvedeného dôvodu nemožno podľa súdu pričítať žalovanej na ľarchu, že uzatvorila uvedenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a z vykonania tohto právneho úkonu nemožno ani vyvodiť, že by sa žalovaná pri preberaní tohto záväzku spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom.

11. Žalovaná (správne žalobkyňa, pozn. odvolacieho súdu) tvrdila, že zo správania sa žalobkyne (správne žalovanej pozn. odvolacieho súdu) pred podaním návrhu možno usudzovať, že mala snahu poškodiť žalovanú (správne žalobkyňu, pozn. odvolacieho súdu) ako svojho veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h) ZKR). Toto svoje tvrdenie opierala najmä o to, že podľa jej názoru žalovaná sa s ňou úmyselne nevysporiadala, robila obštrukcie v súdnom konaní, ktorého predmetom bola pohľadávka prihlásená žalobkyňou. Súd nepovažoval tieto tvrdenia žalobkyne za jednoznačne preukázané tvrdenia, z ktorých by vyplýval nepoctivý zámer žalovanej. Je právom každého dlžníka využívať v súdnom konaní prostriedky procesnej obrany. Súd skonštatoval, že to, že žalovaná sa so žalobkyňou nevysporiadala hneď po ukončení ich spoločného podnikania, nemožno bez ďalšieho považovať za snahu o poškodenie žalobkyne ako veriteľky, hoci v predmetnom prípade možno prisvedčiť žalobkyni, že jej (neskôr judikovaný) nárok bol od počiatku daný a žalovaná ho v počiatočnej fáze po ukončení ich spoločného podnikania nepoprela, len spochybnila jeho výšku. Zrejme si teda musela byť vedomá, že nevysporiadaním sa so žalobkyňou dôjde k jej poškodeniu. Ďalej žalobkyňa dôvodila, že žalovaná podala s týmto úmyslom návrh na zastavenie exekúcie, v ktorej si žalobkyňa vymáhala svoju judikovanú pohľadávku. Podať návrh na zastavenie exekúcie je podľa názoru súdu právom každého povinného, voči ktorému sa exekúcia vedie. Navyše, z obsahu návrhu žalovanej na zastavenie exekúcie (č.l. 203-204) súd nezistil, že by tento bol zjavne nedôvodný, svojvoľný, slúžiaci len na marenie plynulého pokračovania v exekučnom konaní. Výkon procesného práva žalovanej nemožno bez ďalšieho chápať ako porušenie práva žalobkyne na uspokojenie jej pohľadávky.

12. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že žalovaná mala aj v čase prebiehajúceho konkurzu na jej majetok nadštandardný príjem (mzda od FENAXFARMA, s.r.o., mzda od Slovfarminvest, s.r.o., starobný dôchodok), teda je vylúčené, aby úspory žalovanej pred podaním návrhu na oddĺženie predstavovali obnos 1 900,- Eur a napriek tomu, že žalovaná mala takýto nadštandardný príjem, neponúkla veriteľom ani časť na uspokojenie ich pohľadávok. Žalovaná skutočnosť, že napriek svojmu príjmu neponúkla veriteľom ani časť na uspokojenie ich pohľadávok, nepoprela, neuviedla k nemu žiadne skutkové tvrdenia. Preto súd túto skutočnosť považoval za nespornú (§ 151 CSP).

13. Súd na základe uvedených skutočností, vykonaných dôkazov a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že žalovaná pri a po podaní návrhu na oddĺženie nemala poctivý zámer, nakoľko nepreukázala, že by vynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh voči žalobkyni v medziach svojich možností a schopností, napr. napriek svojmu príjmu neposkytla žalobkyni ani jeho časť na uspokojenie jej pohľadávky (§ 166g ods. 1 ZKR). Žalovaná, ktorú zaťažovalo dôkazné bremeno, nevyvrátila skutočnosť preukázanú žalobkyňou, indikujúcu nepoctivý zámer žalovanej podľa § 166g ZKR. Žalovaná už pri poskytnutí podkladov pre Centrum právnej pomoci, za účelom podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a oddĺženie, uviedla neúplné údaje o svojom majetku a veriteľoch (§ 166g ods. 2 písm. c) ZKR). V správaní žalovanej súd už od počiatku jej sporu so žalobkyňou vzhliadol skutočností indikujúcu snahu o poškodenie žalobkyne ako veriteľky aj dlhodobým neposkytovaním súčinnosti, o čom svedčí aj právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 61Cb 247/09-115 zo dňa 16.06.2010 (č.l. 425 a nasl.), ktorým bola žalovanej uložená povinnosť predložiť žalobkyni kópie peňažných denníkov za obdobie rokov 2005 až 2008 (§ 166g ods. 2 písm. h) ZKR). Žalovaná ako osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním, ktorá mala skúsenosti s podnikaním a s pôsobením vo vedúcej pozícii v rôznych lekárnach, si mala byť vedomá svojich povinností. Mohla zvoliť aj formu oddĺženia splátkovým kalendárom, keďže mala príjem z rôznych zdrojov (zamestnanie, starobný dôchodok) a aj v

čase podania návrhu na oddĺženie konkurzom bola zamestnaná. Źalovaná v konaní nepreukázala, že jej zámer bol poctivý.

14. Vzhľadom na uvedené súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a zrušil oddĺženie žalovanej.

15. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

16. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná vo všetkých jeho výrokoch v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

17. Źalovaná upozornila na to, že v čase povolenia oddĺženia bola dôchodkyňou a súčasne bola a aj v súčasnej dobe stále je onkologickou pacientkou. Obe tieto skutočnosti boli súdu známe z obsahu súdneho spisu. Z pohľadu žalovanej tu potom nastala priama konkurencia ust. § 166g ods. 3 ZKR, ktoré výslovne prikazuje súdu prihliadať prísnejšie na okolnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka a ust. § 166g ods. 4 ZKR, ktoré naproti tomu prikazuje súdu prihliadať miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka. S touto skutočnosťou sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal. Z pohľadu odôvodnenia nepoctivého zámeru na strane žalovanej prvostupňovým súdom je pritom táto otázka viac ako dôležitá, nakoľko súd tieto okolnosti ako ovplyvňujúce nepoctivý zámer žalovanej neposudzoval bežným spôsobom, ale posudzoval ich prísnejšie.

18. Źalovaná ďalej poukázala na bod 31 odôvodnenia rozsudku okresného súdu, kde súd uviedol, že nepoctivý zámer žalovanej v zmysle ust. § 166g ods. 2 písm. a/ ZKR nebol preukázaný, lebo žalovaná v priebehu konania na dopyt správcu doplnila svoj majetok pôvodne neuvedený v zozname majetku, a to 20 ks akcií emitenta Unifarma 1. Slovenská lekárnická spoločnosť Prievidza a osobné motorové vozidlo Peugeot EČV:E. XXXXX. Súd potom ale prekvapivo ďalej uviedol, že neuvedenie tohto majetku bez potreby vyzývania žalovanej zo strany správcu s prihliadnutím na ust. § 166g ods. 3 môže indikovať nepoctivý zámer žalovanej. S týmto záverom súdu nie je podľa žalovanej v žiadnom prípade možno súhlasiť. Priamo ZKR totiž umožňuje dlžníkovi doplniť na dopyt správcu identifikáciu majetku, ktorý dlžníkom nebol pôvodne uvedený v zozname majetku. Źalovaná je presvedčená, že ak priamo ZKR umožňuje dodatočne doplniť na dopyt a výzvu správcu zoznam jeho majetku, ktorý nebol úplný, takéto využitie jej explicitne definovaného zákonného práva nemôže byť ani pri aplikácii ust. § 166g ods. 3 ZKR posudzované ako nepoctivý zámer. Opakovane uviedla, že v čase povolenia oddĺženia absolvovala intenzívnu onkologickú liečbu, priebeh ktorej mal vplyv okrem iného aj na vypracovanie zoznamu majetku. Na doplnenie uviedla, že z predmetných akcií nemá dlhodobu žiadne dividendy a motorové vozidlo od roku 2008 nemá k dispozícii a ani nevie, či skutočne existuje.

19. Źalovaná ďalej poukázala na bod 32 rozsudku, v ktorom súd analyzoval naplnenie nepoctivého zámeru žalovanej v zmysle ust. § 166g ods. 2 písm. c/ ZKR s tým, že za dôležitú informáciu neuvedenú v návrhu alebo v prílohe návrhu považoval informáciu o prebiehajúcom súdnom spore vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/257/2011 o určenie neúčinnosti právnych úkonov. Toto svoje tvrdenie odôvodnil tým, že v návrhu je potrebné uviesť informáciu o akomkoľvek spore, ktorého predmetom je položka majetku dlžníka a rovnako tak uviedol, že žalovaná v návrhu neuviedla hodnotu nehnuteľností, ktorých je vlastníkom alebo spoluvlastníkom a neuviedla ani zostatok na účte v banke a v zozname veriteľov neuviedla veriteľa VÚB, a.s., hoci o jeho existencii preukázateľne vedela.

20. Podľa žalovanej je tvrdenie súdu o tom, že neuvedenie informácie o prebiehajúcom súdnom spore vedenom pod sp. zn. 20C/257/2011 považuje za neuvedenie dôležitej informácie v obsahovom rozpore s tvrdením súdu o tom istom konaní v bode 25 rozsudku, kde sa súd v celom rozsahu stotožnil s tvrdením žalovanej o tom, že toto súdne konanie nemá reálny vplyv na určenie majetku žalovanej podliehajúceho konkurzu ani na priebeh konkurzu ani na konštatovanie nepoctivého zámeru žalovanej a na tomto základe zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania. Tento spor a jeho výsledok je bez akéhokoľvek vplyvu na oddĺženie žalovanej a rozsah majetku speňažovaného v konkurznom konaní. Napriek tomu, že tento názor si osvojil aj prvostupňový súd, súčasne z pohľadu žalovanej protirečivo konštatuje, že informácia o tomto konaní má byť pre posúdenie poctivého zámeru žalovanej významná.

21. Źalovaná nesúhlasí s tvrdením súdu o tom, že neuvedenie hodnoty nehnuteľností, ktoré sú jej vlastníctvom alebo spoluvlastníctvom v návrhu alebo v prílohe návrhu predstavuje poskytnutie

transparentných informácií majetku, čo by malo zakladať jej nepoctivý zámer. Žiadne ustanovenie ZKR neukladá dlžníkovi explicitne povinnosť uvádzať hodnotu nehnuteľností, ktorých je vlastníkom alebo spoluvlastníkom. Žiadne ustanovenie ZKR nevedenie správnej hodnoty majetku dlžníka žiadnym spôsobom nesankcionuje. Žalovaná sa domnieva, že s prihliadnutím na čl. 2 ods. 3 Ústavy SR pri identifikácii jej majetku nie je možné vyžadovať od nej splnenie povinností, ktoré jej všeobecnej záväzný právny predpis neukladá a nesplnenie takejto existujúcej povinnosti následne ani nie je možné sankcionovať zrušením oddĺženia pre nepoctivý zámer. Absencia pohľadávky na uvedenie hodnoty nehnuteľností samotným dlžníkom ZKR je pritom úplne logická. Za proces speňazenia majetku dlžníka, t. j. aj za určenie jeho hodnoty relevantnej v konkurznom konaní zodpovedá vždy správca, nikdy nie dlžník.

22. Neuvedenie veriteľa VÚB, a.s. v zozname veriteľov je podľa názoru žalovanej pre posúdenie poctivého zámeru žalovanej bez akéhokoľvek významu. V zmysle ust. § 166g ods. 2 písm. c/ ZKR je neexistenciu nepoctivého zámeru dlžníka možné konštatovať len v prípade, ak v zozname veriteľov neuvedie veriteľa fyzickú osobu a aj to len v prípade, ak si veriteľ fyzická osoba z tohto dôvodu svoju pohľadávku neprihlási. Neuvedenie veriteľa právnickej osoby v zozname veriteľov nikdy nemôže mať za následok vyslovenie nepoctivého zámeru dlžníka, pretože tento dôvod nie je uvedený v taxatívnom výpočte dôvodov, kedy je možné vysloviť nepoctivý zámer dlžníka. Nie je potom zrejmé, prečo súd pri posudzovaní poctivého zámeru žalovanej vôbec bral túto skutočnosť do úvahy.

23. Súd sa nestotožnil s tvrdeniami žalobkyne, že žalovaná sa úmyselne priviedla do platnej neschopnosti, a preto ani nesúhlasil s tvrdeniami žalobkyne, že neexistuje poctivý zámer žalovanej z dôvodu uvedeného v ust. § 166g ods. 2 písm. e/ ZKR.

24. Súd sa tiež nestotožnil s tvrdením žalobkyne o tom, že zo správania žalovanej pred podaním návrhu možno usudzovať, že mala snahu poškodiť žalobkyňu ako svoju veriteľku (§ 166g ods. 2 písm. h/ ZKR) tým, že odmietla uhradiť existujúcu pohľadávku žalobkyne. Súd svoj záver odôvodnil tým, že je právom každého dlžníka, t. j. aj žalovanej využívať v civilnom procese všetky prostriedky procesnej obrany, ktoré považuje za účelné.

25. Súd považoval za nesporné, že žalovaná mala v rozhodnom čase nadštandardný príjem, pričom ani časť tohto príjmu neponúkla veriteľom na uspokojenie ich pohľadávok. Túto skutočnosť prvostupňový súd ohodnotil ako skutočnosť svedčiacu v prospech neexistencie poctivého zámeru žalovanej.

26. Žalovaná v odvolaní poukázala na bod 39 rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie sumárne zhrnul dôvody, na základe ktorých zrušil oddĺženie žalovanej. K uvedeným dôvodom žalovaná uviedla, že prvostupňový súd stranám sporu poskytol nesprávny výklad ust. § 166g ods. 1 ZKR. Skutočnosť, že žalovaná ako starobná dôchodkyňa a onkologický pacient v čase rozhodovania o jej oddĺžení ďalej pracovala a mala viaceré príjmy a tieto neponúkla na uspokojenie pohľadávky žalobkyne alebo iného veriteľa považoval prvostupňový súd za preukázanie nepoctivého zámeru žalovanej. Ustanovenie § 166g ods. 1 ZKR neukladá dlžníkovi povinnosť ponúknuť veriteľom na uspokojenie ich nevymáhateľnej pohľadávky svoju mzdu alebo starobný dôchodok. Dlžník je v zmysle tohto zákonného ustanovenia povinný ponúknuť na uspokojenie ich nevymáhateľných pohľadávok aspoň polovicu nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry. Skutočnosť, že žalovaná neponúkla žalobkyňi polovicu jej mzdy alebo polovicu starobného dôchodku nikdy nemôže zakladať existenciu nepoctivého zámeru žalovanej. Ak žalovaná v čase rozhodovania o jej oddĺžení pracovala v zmysle ust. § 166g ods. 1 ZKR by to naopak mala byť okolnosť svedčiaca jej poctivému zámeru.

27. Ďalej uviedla, že samotný prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku výslovne uviedol, že zo správy správkyne JUDr. Ľubice Flíderovej o stave konkurzného konania zo dňa 27.06.2019 vyplýva, že žalovaná na dopyt správkyne doplnila zoznam jej majetku. Takýto postup žalovanej spočívajúci v dodatočnom doplnení zoznamu majetku je pritom zákonný, nakoľko ho výslovne predpokladá a umožňuje ust. § 166g ods. 2 písm. g/ ZKR. Ak žalovaná na výzvu správkyne doplnila zoznam svojho majetku, riadne a včas, tým splnila svoju zákonnú povinnosť poskytnúť presný zoznam svojho majetku.

28. Neuvedenie veriteľa právnickej osoby v zozname veriteľov v rozpore s právnym názorom súdu prvého stupňa nie je zákonným dôvodom pre vyslovenie neexistencie poctivého zámeru žalovanej v zmysle ust. § 166g ods. 2 písm. b/ ZKR. Právny následok tvrdený súdom prvého stupňa má len výlučne

neuviedenie veriteľa fyzickej osoby v zozname veriteľov a aj to až vtedy, ak v dôsledku takéhoto postupu dlžníka veriteľ fyzická osoba neprihlásil svoju pohľadávku.

29. Podľa žalovanej tvrdenie súdu o tom, že poskytnutie peňažných denníkov za roky 2005 až 2008 žalobkyni až na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61Cb/247/2009-115 zo dňa 16.06.2010 indikuje nepoctivý zámer žalovanej, je v rozpore so skôr vysloveným právnym názorom súdu o tom, že je právom sporovej strany brániť sa uplatnenému nároku využitím všetkých zákonom predpokladaných prostriedkov procesnej obrany. Vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 20C/257/2011 súd takýto postup žalovanej akceptuje a považuje ho za zákonný, nezakladajúci existenciu nepoctivého zámeru žalovanej, naproti tomu vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 61Cb/247/09 už prvostupňový súd úplne identicky postup žalovanej považuje za nezákonný, zakladajúci nepoctivý zámer žalovanej. Takéto diametrálne odlišné posudzovanie identického procesného postupu žalovanej v dvoch rozdielnych konaniach bez akéhokoľvek vysvetlenia zo strany súdu nie je možné akceptovať a je neprípustné z dôvodu jeho arbitrárnosti.

30. Žalovaná ďalej uviedla, že z vykonaného dokazovania žiadnym spôsobom nevyplýva a nie je pravdou, že má vysokoškolské vzdelanie právnického smeru. Žalovaná je vysokoškolsky vzdelaná farmaceutka a súčasne v čase rozhodovania o jej oddĺžení bola a stále je dôchodkyňou a dlhodobou onkologickou pacientkou. Žalovaná opakovane poukazuje na tú skutočnosť, že prvostupňový súd sa žiadnym spôsobom nezaoberal a tým ani nevyriešil otázku existujúceho konfliktu súčasne platných podmienok prísnejšieho prihladania na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer žalovanej v zmysle ust. § 166g ods. 3 ZKR a podmienok miernejšieho prihladania na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer žalovanej v zmysle ust. § 166g ods. 4 ZKR.

31. Žalovaná nesúhlasí so záverom súdu o tom, že nevyužitie možností domáhať sa oddĺženia návrhom na určenie splátkového kalendára postupom podľa ust. § 168 a nasl. ZKR by malo zakladať neexistenciu nepoctivého zámeru. V prvom rade zdôrazňuje, že ust. § 166 ods. 1 ZKR poskytuje každému jednému dlžníkovi fyzickej osobe možnosť domáhať sa oddĺženia dvoma úplne odlišnými spôsobmi, a to konkurzom alebo splátkovým kalendárom. ZKR pritom neustanovuje podmienky, za splnenia ktorých by mal dlžník povinnosť domáhať sa oddĺženia buď len splátkovým kalendárom bez možnosti využitia oddĺženia konkurzom alebo naopak len konkurzom bez možnosti využitia oddĺženia splátkovým kalendárom.

32. Vzhľadom na výšku pohľadávky žalobkyne, na hodnotu majetku žalovanej a na predpokladanú výšku jej budúceho príjmu vôbec nie je zrejmé, či pomery žalovanej v rozhodnom čase vôbec umožňovali zostaviť, schváliť a následne riadne plniť splátkový kalendár. Touto otázkou sa vôbec nezaoberal ani prvostupňový súd. Napriek tomu, že žiadnym spôsobom neskúmal splnenie podmienok nevyhnutých na zostavenie splátkového kalendára, dospel k autoritatívnemu záveru, že nepodanie návrhu žalovanou na zostavenie a schválenie splátkového kalendára je potvrdením jej nepoctivého zámeru. Toto konštatovanie je okrem toho, že je nesprávne, aj predčasné, neodôvodnené a nemá žiadny základ vo vykonanom dokazovaní.

33. Žalovaná ďalej uviedla, že na základe uvedených skutočností je zrejmé, že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v súlade s ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanej prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

34. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej vyjadrila písomným podaním zo dňa 17.02.2023. Uviedla, že vymedzenie skutočností ovplyvňujúcich (ne)poctivý zámer dlžníka nie je vymedzením taxatívnym, t. j. úplným, vyčerpávajúcim, ale vymedzením demonštratívnym, t. j. príkladným, z ktorého dôvodu je potom možné prijať záver o nepoctivom zámere dlžníka pri oddĺžení aj na základe iných (tvrdených a preukázaných) skutočností odlišných od skutočností príkladom uvedených v ust. § 166g ods. 1, 2 ZKR. Súd má teda v rámci voľného zhodnotenia dôkazov širokú mieru uváženia pri posudzovaní poctivého (nepoctivého) zámeru dlžníka ako aj osoby dlžníka. Žalobkyňa zdôraznila, že mnohými listinnými dôkazmi aj vyjadreniami žalobkyne bolo nepochybne preukázané, že pohľadávka žalobkyne voči žalovanej vznikla ako dôsledok protiprávneho konania žalovanej, keď táto v hrubom rozpore so Spoločenskou zmluvou zo dňa 11.11.2019 odmietla so žalobkyňou vysporiadať spoločný majetok

v celkovej hodnote 692.213,94 Eur, nehovoriac o trhovej hodnote podniku Lekárne JUELA vo výške 750.000,--Eur, keď žalovaná po ukončení spoločného podnikania bezdôvodne/protiprávne odmietla poskytnúť žalobkyni polovicu tohto majetku, resp. tomu zodpovedajúcu finančnú náhradu, ktoré skutočnosti sú preukázané rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 04.09.2017 sp. zn. 60Cb/229/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.12.2018 sp. zn. 41 Cob 7/2018-1257, ktorými rozhodnutiami bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 215.014,54 Eur s príslušenstvom, ktorú pohľadávku žalovaná nikdy žalobkyni ani len sčasti neuspokojila.

35. V nadväznosti na tieto skutočnosti má žalobkyňa za to, že súd prvej inštancie mal pri posudzovaní skutočnosti odôvodňujúcich/preukazujúcich poctivý/nepoctivý zámer u žalovanej brať v úvahu okolnosti vzniku pohľadávky žalobkyne (hoci to *expressis verbis* z ust. § 166g ZKR nevyplýva). Uviedla, že žalovaná sa do platobnej neschopnosti nedostala nevedomky z akejsi nebanlivosti, neznalosti pomerov, neobozretnosti, či v tiesni, keďže dlh žalovanej voči žalobkyni vznikol výlučne jej vopred premysleným, t. j. úmyselným konaním v hrubom rozpore s právom a dobrými mravmi. Žalobkyňa sa podieľala na podnikaní žalovanej. Po prekonaní prvotných ťažkostí spojených so vstupom do podnikania, teda v čase, keď sa Lekárni JUELA začalo hospodársky dariť, sa žalovaná bez akéhokoľvek právneho dôvodu a len v zlom úmysle rozhodla ponechať si /prisvojiť všetky majetkové statky vložené, resp. nadobudnuté sporovými stranami z uvedenej podnikateľskej činnosti a v konečnom dôsledku žalobkyni úplne znemožniť akokoľvek profitovať z tejto vzájomnej kooperácie pri podnikaní. Pritom konštantnou rozhodovacou praxou súdov bolo ustálené, že ak dlžníkovi dlh vznikol výlučne jeho úmyselným konaním, dlžník nemôže mať a nemá pri oddžení poctivý zámer. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoKR/23/2020. Hoci žalobkyňa na vyššie uvedené opakovane upozorňovala už v konaní pred súdom prvého stupňa, súd sa s touto argumentáciou nijak nevysporiadal a na túto nereflektoval.

36. Ďalej uviedla, že odhladnuc od uvedeného súd prvej inštancie prijal správny skutkový zámer o nepoctivom zámere žalovanej, preukázanom konaním žalovanej poškodzujúcim žalobkyňu v postavení veriteľky, resp. dlhodobým neposkytovaním súčinnosti. Nad rámec záverov rozsudku dáva žalobkyňa do pozornosti aj odvolaciemu súdu, že žalovaná napríklad formálne deklarovala záujem o mimosúdne vysporiadanie a následne aj prezentovala svoju vôľu sčasti uspokojiť pohľadávku žalobkyne vo výške 17.875,--Eur, ktoré konanie žalovanej nie je možné posúdiť inak, než účelové a úskočné, pretože žalovaná nielenže k uvedenej sume dospela vlastným tendenčným prepočtom, no čo je podstatné, žalovaná uvedenú sumu neposkytla žalobkyni tak, ako to formálne písomne deklarovala, ale túto sumu uhradila svojej dcére G. G., ktoré skutočnosti žalobkyňa zistila tak, že formálne v prospech tohto cudzieho účtu poukázala sumu 1,--Euro, čím sa dopracovala k vlastníkovi tohto účtu, a ktoré skutočnosti boli následne potvrdené v trestnom konaní. Hoci sa žalovaná už týmto evidentne dopúšťala ľstivého konania, evidentne smerujúceho k znemožneniu uspokojenia pohľadávky žalobkyne, žalobkyňa napriek tomu mala naďalej záujem predmetnú záležitosť vyriešiť zmierom, z ktorého dôvodu potom žalovanú opakovane vyzývala na mimosúdne vyriešenie veci.

37. Žalovaná svoj záujem o mimosúdne vyriešenie veci prejavovala len formálne, bez úprimnej snahy skutočne uspokojiť dôvodnú pohľadávku žalobkyne. Žalovaná formálne dňa 8.4.2009 založila spoločnosť Lekárne J & J ASKLEPION, s.r.o. spolu so spriaznenými osobami – jej dcérami, ktorá spoločnosť mala identické sídlo a prevádzkové priestory, aké mala Lekárne JUELA a v ktorej spoločnosti sa žalovaná následne, t.j. po ukončení spoločného podnikania nechala zamestnať na vedúcej pozícii a na ktorú spoločnosť bez akéhokoľvek vedomia a súhlasu žalobkyne scudzila/previedla spoločný majetok v hodnote minimálne 106.357,06 Eur.

38. Žalovaná zároveň v úmysle zmariť pohľadávku žalobkyne na účet spoločnosti Lekárne J & J ASKLEPION, s.r.o. vložila peňažné prostriedky nadobudnuté podnikateľskou aktivitou so žalobkyňou prinajmenšom vo výške 505.000,--Eur, ktoré boli nevyhnuté na pokrytie prevádzkových nákladov, spojených s rozbehnutím podnikateľskej činnosti tejto spoločnosti. Žalovaná ostatný spoločný majetok (motorové vozidlá a iné majetkové hodnoty) na škodu žalobkyne scudzila tretím osobám, (najmä svojim dcéram), resp. tento zatajila, či inak odstránila a použila pre vlastnú osobnú potrebu. Súd prvej inštancie napriek vyššie uvedenému prijal záver, že skutočnosť, či žalovaná sa od roku 2008 zbavovala svojho majetku Lekárne JUELA a tento vkladala do spoločnosti Lekárne J & J ASKLEPION, s.r.o. nebola žalobkyňou preukázaná. Nielenže žalovaná tieto skutkové tvrdenia žalobkyne v tomto súdnom konaní nijak kvalifikovane nepoprela, no čo je podstatné, prvoinštančný súd mnohé z dôkazov tieto

skutkové tvrdenia preukazujúce odmietol formálne vykonať, hoci sa v spise nachádzajú. Prvostupňový súd tento svoj postup odôvodnil v bode 13 rozsudku tým, že pre toto konanie sú irelevantné, nakoľko tieto dôkazy preukazujú výšku nároku žalobkyne, ktorý je však ustálený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Cb/229/2010, s ktorým postupom sa žalobkyňa nestotožňuje. Ďalej uviedla, že žalovaná aktívne prijímala aj ďalšie opatrenia smerujúce k tomu, aby sa žalobkyni úplne znemožnil prístup k jej majetku, resp. k jeho pomernej časti, čím žalovaná sústavne poškodzovala záujmy žalobkyne. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v predmetnom konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 61Cb/247/2009 bolo množstvom dôkazov preukázané, že žalovaná robila všetko možné preto, aby svoju povinnosť uspokojiť pohľadávky žalobkyne nemusela splniť. Z odvolania žalovanej vyplýva, že táto nerobila sporným právnym základ pohľadávky žalobkyne, ale rozporovala len jej výšku, právo žalobkyne viac ako 8 rokov robila sporným v následnom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 60Cb/229/2010, v ktorom sa žalobkyňa bola nútená domáhať právnej ochrany svojich majetkových práv. V tomto smere tak súd prvej inštancie, ako aj žalovaná argumentujú tvrdením, že aplikáciu právnych prostriedkov procesnej obrany žalovanou v danom súdnom spore nie je možné vyhodnotiť ako okolnosť preukazujúcu nepoctivý zámer žalovanej spočívajúci v snahe poškodzovať žalobkyňu ako svoju veriteľku, s ktorým záverom sa žalobkyňa nestotožňuje. V tomto smere plne rešpektuje práva priznané žalovanej právnym poriadkom Slovenskej republiky pre účely ochrany jej práv a oprávnených záujmov, no zároveň má za to, že tieto skutočnosti nemôžu vylučovať možnosť skúmať poctivý zámer žalovanej aj zo spôsobu a formy obrany, ktorú žalovaná v predmetnom občianskom súdnom spore zvolila. Túto totiž nie je možné posúdiť inak, než obranu vrcholne účelovú a tendenčnú. Pokiaľ žalovaná nerobila sporným právnym základ pohľadávky žalobkyne (právo na 1/2 majetku nadobudnutého podnikaním v prevádzky Lekárne JUELA a pokiaľ žalovaná musela mať a mala vedomosť o hodnote majetku Lekárne JUELA je zrejme, že žalovaná musela mať a mala predstavu/vedomosť o dôvodoch majetkového nároku uplatňovaného voči nej žalobkyňou a napriek tomu sa žalovaná voči týmto nárokom žalobkyne bránila po dobu 8 rokov. Žalobkyňa dáva do pozornosti, že žalovaná sa v danom spore nebránila aktívne, t. j. kvalifikovanou vecnou argumentáciou spochybňujúcou právnym základ či výšku žalobkyňou uplatňovaného práva, ktorú by podporovala predkladaním dôkazov (nepredložila jediný dôkaz) keď obrana žalovanej spočívala prakticky v jej pasívnej podobe, vyčkávajúc, či žalobkyňa unesie dôkazné bremeno, v ktorej súvislosti je potrebné pripomenúť, že žalovaná v tomto smere zároveň znemožňovala žalobkyni akýkoľvek prístup k účtovnej evidencii Lekárne JUELA, ktorým postupom potom výrazne komplikovala žalobkyni možnosť dostatočne preukázať dôvodnosť uplatneného práva. Žalobkyni potom nie je zrejme a nevyplýva to ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku, z akého dôvodu súd nekorektný procesný postup žalobkyne v konaní o uložení povinnosti predložiť účtovné dôkazy považoval za skutočnosti preukazujúce nepoctivý zámer žalobkyne no jej procesný postup v konaní o zaplatenie 336.413,19 Eur s príslušenstvom síce právnym poriadkom a probovaný no zjavne motivovaný snahou žalovanej čo možno najviac komplikovať uspokojenie dôvodnej pohľadávky žalobkyne, ako preukazujúcu snahu žalovanej poškodiť žalobkyňu nevyhodnotil.

39. Žalobkyňa je presvedčená, že aj tento procesný postup žalovanej v občianskom súdnom konaní (vznesenie námietky premlčania) svedčí o nepoctivom zámere žalovanej. Pokiaľ by totiž žalovaná mala skutočne úprimnú snahu podľa svojich schopností a možností v čo najväčšej možnej miere uspokojiť pohľadávku žalobkyne, táto potom nemohla mať jediný dôvod pokúšať sa spôsobiť zánik súdnej vymáhateľnosti, inak dôvodne uplatnenej pohľadávky žalobkyne vznášaním námietok premlčania. Aj tento postup žalovanej potom jednoznačne svedčí o zlom úmysle žalovanej, motivovanom mariť uspokojenie pohľadávky žalobkyne, keď skutočným zámerom žalovanej v súvislosti s jej obranou v dotknutom sporovom konaní nebolo nič iné, než získať čas pre postupné zbavenie sa spoločne nadobudnutého majetku a v konečnom dôsledku tak znemožniť žalobkyni domôcť sa svojich majetkových práv.

40. Uviedla, že zlý úmysel žalovanej je evidentný aj z ďalších jej krokov. Potom, čo súd žalovanej v označenom konaní uložil povinnosť uspokojiť pohľadávku žalobkyne, žalovaná s tým súvisiace právoplatné rozhodnutie odmietla rešpektovať, toto neúspešne napadla mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním a následne podala návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom otvorene konštatuje, že nárok žalobkyne vôbec neuznáva a následne iniciovala konanie o svoje oddĺženie. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti konštatuje, že samotné podanie návrhu na zastavenie exekúcie pokiaľ nejde o zjavne bezdôvodné a svojvoľné podanie, je právom každého povinného a samé o sebe nemôže svedčiť o nepoctivom zámere žalovanej, smerujúcom k poškodzovaniu žalobkyne.

41. Podľa názoru žalobkyne existujú aj ďalšie skutočnosti preukazujúce absenciu akéhokoľvek dobrého úmyslu žalovanej smerujúceho k reálnemu vysporiadaniu majetku nadobudnutého spoločným podnikaním so žalobkyňou v prevádzke Lekárne JUELA a teda k uspokojeniu pohľadávky žalobkyne, s ktorými skutočnosťami sa súd prvej inštancie nevysporiadal, ktoré však podporujú vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku. Žalobkyňa dala do pozornosti, že žalovaná v čase ukončenia spoločného podnikania so žalobkyňou, teda v čase vzniku pohľadávky žalobkyne disponovala majetkom prinajmenšom o hodnote 569.933,--Eur, ktorý vysoko prevyšoval hodnotu pohľadávky žalobkyne a mala v danom čase reálnu možnosť sa so žalobkyňou poctivo vysporiadať. Rovnako rozsiahlym majetkom žalovaná disponovala v roku 2009, keď len daň z príjmu fyzickej osoby u žalovanej predstavovala sumu 104.598,04 Eur, ktoré skutočnosti žalovaná nielenže nerobí sporným, ale dokonca tieto sama v konaní pred súdom prvej inštancie preukazovala potvrdeniami o svojich príjmoch. Namiesto toho sa žalovaná rozhodla žalobkyňu nedať nič a robiť všetko pre znemožnenie uspokojenia pohľadávky žalobkyne, keď z jej strany dochádza k zbavovaniu sa majetku nadobudnutého spoločnou podnikateľskou činnosťou so žalobkyňou v prospech blízkych osôb žalovanej, keď peňažné prostriedky, materiálne, technické a technologické vybavenie Lekárne JUELA, ako aj zásoby liekov začala bez vedomosti žalobkyne rôznymi právnymi úkonmi prevádzať na ňou spriaznené subjekty, ktorým potom žalobkyňa do dnešného dňa odporuje v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/257/2011.

42. Žalobkyňa dala do pozornosti odvolaciemu súdu, že žalovaná sa nezbavovala len majetku nadobudnutého spoločným podnikaním so žalobkyňou, ale aj vlastného majetku, keď táto sa v rámci dedičského konania po smrti jej otca na základe dohody o vyporiadaní dedičstva vzdala nehnuteľnosti – pozemkov, v prospech brata žalovanej, ku ktorému kroku žalovaná pristúpila v roku 2010, teda v čase prebiehajúceho sporu so žalobkyňou. Žalovaná pred správcom konkurznej podstaty zatajila pre konkurzné konanie dôležitú informáciu, že po podaní návrhu na oddĺženie a pred vyhlásením konkurzu na jej majetok žalovanej zomrela matka a žalovaná bola účastníkom dedičského konania, v ktorom dedičskú podstatu tvoril spoluvlastnícky podiel s tým, že žalovaná namiesto toho, aby tieto pre účely konkurzného konania kľúčové informácie oznámila správkyni, v predmetnom dedičskom konaní predstierala nepatrnú hodnotu týchto nehnuteľností a predmetné dedičské konanie úmyselne smerovala k jeho ukončeniu zastavením a vydaním údajnej nepatrnej hodnoty tohto majetku opäť svojej blízkej osobe – bratovi H. H. L., čím opäť sledovala zámer čo možno najviac znížiť rozsah svojho majetku, ktorý podlieha konkurzu a tým mariť uspokojenie pohľadávok svojich veriteľov. Hoci súd prvej inštancie s týmto súvisiace dôkazy vykonal, na nimi preukázané a popísané skutočnosti bez zbytočného zdôvodnenia neprihliadol. Žalobkyňa tieto skutkové tvrdenia v konaní pred súdom prvej inštancie opakovane v rámci svojich ústnych či písomných prednesov prezentovala a podložila mnohými dôkazným prostriedkami, žalovaná tieto skutkové tvrdenia nijakým kvalifikovaním spôsobom nepoprela a neuviedla vlastné skutkové tvrdenia o predmetných okolnostiach, z ktorého dôvodu je potom potrebné tieto považovať za nesporné, resp. za preukázané tak, ako to má na mysli ust. § 151 CSP.

43. Žalobkyňa vo vyjadrení ďalej uviedla, že súd prvej inštancie prijal správny skutkový záver, pokiaľ ustálil, že žalovaná pri a po podaní návrhu na oddĺženie nemala poctivý zámer, nakoľko pri poskytnutí podkladov pre Centrum právnej pomoci, za účelom podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a oddĺženie uviedla neúplné údaje o svojom majetku a veriteľoch (§166g ods. 2 písm. c/ ZKR). Súd správne ustálil, že možno usudzovať nepoctivý zámer žalovanej, pokiaľ táto neuviedla v zozname majetku časť svojho majetku nie nepatrnej hodnoty tak, ako to má na mysli ust. § 166g ods. 2 písm. a/ ZKR, keď zamlčala, že je vlastníkom osobného motorového vozidla značky Peugeot s EČV E. XXXXX v súpisovej hodnote 1.000,--Eur a že je majiteľom 20 ks akcií spoločnosti M., a.s. v súpisovej hodnote 740,--Eur, keď žalovaná tak urobila napriek tomu, že vyhlásila, že všetky údaje uvedené v zozname majetku sú pravdivé, úplné a je si vedomá následkov v prípade úmyselného uvedenia nepravdivých alebo neúplných údajov. Zároveň však súd prijal záver, že žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaná tento majetok neuviedla ani na dopyt správkyni, vychádzajúc pritom zo správy správkyni JUDr. Ľubice Flíderovej o stave konkurzného konania zo dňa 27.06.2019. Podľa žalobkyne z uvedenej správy síce vyplýva, že žalovaná dodatočne doplnila údaje o svojom majetku, avšak z nej nevyplýva, že by tak urobila na dopyt správkyni. Žalovaná aj pri osobnom stretnutí so správkynou dňa 22.05.2019 zamlčovala majetok, ktorý podlieha konkurzu (motorové vozidlo a cenné papiere), keď žalovaná aj pri tejto príležitosti dogmaticky prehlasovala, že žiadny ďalší majetok, než uvedený v zozname majetku nevlastní, keď na dopyt správkyni neuviedla, že súčasťou konkurznej podstaty by malo byť označené motorové vozidlo, resp. cenné papiere, keď o týchto skutočnostiach sa správkynia dozvedela až z oznámenia Okresného dopravného inšpektorátu Banská Bystrica zo dňa 22.05.2019. Žalovaná podľa žalobkyne v zozname

majetku ako aj na dopyt správkyne zamlčala, že v danom čase zhodou okolností obdržala od spoločnosti Unipharma, a.s. výplatu dividend za obdobie roku 2011 – 2019 v súpisovej hodnote 518,--Eur.

44. Ďalej uviedla, že súd správne ustálil nepoctivý zámer u žalovanej aj z ďalších okolností, keď žalovaná v návrhu na oddĺženie, resp. v prílohe návrhu uviedla nepravdivú dôležitú informáciu, resp. zatajila informáciu, keď neuviedla, že prebieha konanie o neúčinnosť právnych úkonov, v zozname veriteľov svojho veriteľa – VÚB, N. prihlásenou pohľadávkou vo výške 6.908,96 Eur s príslušenstvom, v zozname majetku väčšej hodnoty neuviedla, že do roku 2017 vlastnila motorové vozidlo značky Peugeot 207 EČV:E., v zozname majetku hodnotu majetku, ani zostatok peňažných prostriedkov na bežnom účte.

45. V súvislosti s prebiehajúcim konaním o neúčinnosti právnych úkonov sa žalovaná v odvolaní bráni tvrdením, že toto konanie nemá reálny vplyv na vyhlásený konkurz na majetok žalovanej, ktorú argumentáciu žalobkyňa označuje za irelevantnú, pretože nie je úlohou ani povinnosťou žalovanej posudzovať/hodnotiť, či ten-ktorý prebiehajúci súdny spor má, môže mať alebo nemá vplyv na konkurzné konanie, keď povinnosťou žalovanej bolo uviesť všetky súdne spory, ktoré sa týkajú majetku bez ohľadu na jeho súvis s konkurzným konaním, pričom posudzovanie významu týchto sporov pre konkurzné konanie je v kompetencii správcu, prípadne konkurzného súdu, rozhodne to nie je úlohou žalovanej. Žalobkyňa v tomto smere plne súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého v návrhu na oddĺženie, či v prílohách tohto návrhu je potrebné uviesť informáciu o akomkoľvek spore, ktorý súvisí s majetkom dlžníka, keď v tomto prípade sa nepochybne jedná o dôležitú informáciu, ktorej neuvedenie je potrebné posúdiť ako okolnosť negatívne ovplyvňujúcu poctivý zámer žalovanej

46. Pokiaľ sa žalovaná bráni tým, že v prípade neuvedenia veriteľa VÚB, a.s. v zozname veriteľov je neexistencia poctivého zámeru možné vyvodiť len v prípade, ak má táto za následok, že táto fyzická osoba si z tohto dôvodu neprihlásila svoju pohľadávku, žalobkyňa s týmto názorom nesúhlasí a opätovne pripomína, že vymedzenie skutočností ovplyvňujúcich „nepoctivý“ zámer dlžníka nie je vymedzením taxatívnym, ale demonštratívnym, z ktorého dôvodu je potom možné prijať záver o nepoctivom zámere dlžníka pri oddĺžení aj na základe iných skutočností, než sú skutočnosti vymedzené v predmetnom ustanovení. Má za to, že zatajenie veriteľa právnickej osoby pred správcom je potrebné vyhodnotiť ako neuvedenie dôležitej informácie tak, ako to má na mysli ust. § 166g ods. 2 písm. c/ ZKR, osvedčujúcej nepoctivý zámer žalobkyne.

47. Hoci sa súd prvej inštancie s tým v odôvodnení rozsudku nijak nevysporiadal, žalobkyňa existenciu nepoctivého zámeru u žalovanej odvodzuje aj z ďalších rozhodných okolností. Žalovaná napr. v návrhu na oddĺženie, resp. v prílohe návrhu uviedla nepravdivú dôležitú informáciu, resp. zatajila dôležitú informáciu, keď v bode 8.3 životopisu neuviedla, že je blízka osoba (dcéra) je jedinou spoločníčkou a konateľkou obchodnej spoločnosti Lekáreň J & J ASKLEPION, s. r. o, na ktorú spoločnosť žalovaná neoprávnene previedla spoločný majetok z Lekárne JUELA a v ktorej zároveň pracovala na pozícii zodpovedného lekárnik, to napriek tomu, že vyhlásila, že všetky údaje uvedené v životopise sú pravdivé, úplné a že si je vedomá právnych následkov v prípade úmyselného uvedenia nepravdivých alebo neúplných údajov. V bode 6 životopisu uviedla, že trpí psychickými problémami, no v bode 8 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere prehlasuje, že netrpí žiadnymi fyzickými, nervovými, či duševnými chorobami/poruchami, a to napriek tomu, že vyhlásila, že všetky údaje uvedené v životopise sú pravdivé a úplné a že si je vedomá právnych následkov v prípade úmyselného uvedenia neúplných údajov. Hoci mala vedomosť o existencii svojho dlhu voči žalobkyni, ktorý prevyšoval hodnotu jej majetku, ktorého sa postupne zbavovala v prospech tretích osôb – preberala na seba ďalšie záväzky, napr. povinnosť voči VÚB, a.s. splatiť poskytnutý úver vo výške 12.885,30 Eur vrátane príslušenstva. Na dopyt správkyne neuviedla pre konkurzné konanie dôležitú informáciu, že po podaní návrhu na oddĺženie a pred vyhlásením konkurzu na jej majetok žalovanej zomrela matka, že bola účastníkom dedičského konania, v ktorom predstierala nepatrnú hodnotu nehnuteľností a predmetné dedičské konanie úmyselne smerovala k jeho ukončeniu zastavením a vydaním údajnej nepatrnej hodnoty majetku svojej blízkej osobe – bratovi, čím opäť sledovala zámer čo možno najviac znížiť rozsah majetku, ktorý podlieha konkurzu a tým mariť uspokojenie pohľadávok svojich veriteľov. Žalovaná sa v súvislosti s neúplnými a nesprávnymi údajmi uvedenými v návrhu na oddĺženie a v jeho prílohách v konaní bránila opakovane tvrdením a zdôrazňovaním, že toto pochybenie bolo spôsobené mimoriadne nepriaznivým zdravotným stavom žalovanej, o pravdivosti týchto tvrdení má žalobkyňa vážne pochybnosti a tieto považuje za účelové, a to najmä z dôvodu, že v bode 7 životopisu žalovanej tvoriaceho povinnú prílohu návrhu na oddĺženie žalovanej nie je ani zmienky o ochorení žalovanej s uvedenou diagnózou.

48. Žalobkyňa sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého žalovaná nevyňala žiadnu snahu riešiť svoj dlh voči žalobkyni v medziach svojich schopností a možností a napriek svojmu príjmu neposkytla žalobkyni ani jeho časť na uspokojenie jej pohľadávky. Žalovaná v čase podania návrhu na oddĺženie mala nadštandardný a stabilný príjem, pozostávajúci jednak z mesačnej mzdy vo výške 1.300,--Eur brutto a jednak predstavujúci starobný dôchodok žalovanej. Je teda vylúčené, aby žalovaná pred podaním návrhu na oddĺženie neďisponovala žiadnymi úsporami. Čo je však podstatné tak, ako to konštatuje súd prvej inštancie, žalovaná napriek tomu, že mala takýto nie nepatrný pravidelný príjem, pohľadávku žalobkyne ani len sčasti neuspokojila, nekontaktovala žalobkyňu s ponukou aspoň čiastočného uspokojenia/ uspokojovania jej pohľadávky, ktoré v skutočnosti žalovaná ani nijak nerozporuje.

49. V konaní sa v tejto súvislosti bráni len tým, že ust. § 116g ods. 1 ZKR neukladá dlžníkom povinnosť ponúknuť veriteľom na uspokojenie ich nevymáhateľnej pohľadávky mzdu, dôchodok, len časť daru, dedenia alebo výhry, z ktorého dôvodu potom uvedené nemôže zakladať existenciu nepoctivého zámeru žalovanej. Tento právny názor považuje žalobkyňa za nesprávny. Pri správnej interpretácii dotknutého zákonného ustanovenia je možné dospieť k záveru, že v tomto sa v prvej alinei definuje, za akých podmienok je možné prijať záver, že dlžník má poctivý zámer, a tomu je tak vtedy, ak zo správania dlžníka po podaní návrhu na oddĺženie možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich schopností a možností. Úmyslom zákonodarcu bolo označiť za správanie dlžníka, ktoré by preukazovalo jeho úprimnú snahu riešiť svoj dlh také konanie, ktoré spočíva v dobrovoľnom poskytnutí časti legálneho príjmu dlžníka svojim veriteľom, ktorý dosahuje po podaní návrhu na oddĺženie, pričom nemusí ísť len o zdroj príjmu pochádzajúci z dedenia, daru, či výhry ako to nesprávne interpretuje žalovaná, ale môže a musí sa jednať aj o zdroj príjmu pochádzajúci tak z podnikateľskej ako aj zo závislej činnosti, či iného zdroja. S poukazom na uvedené skutočnosti a vykonané dokazovanie je žalobkyňa toho názoru, že bolo dostatočne preukázané, že žalovaná nikdy v minulosti ani pri oddĺžení nemala úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach možností a schopností, absentoval a absentuje u nej tzv. poctivý zámer, v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že pokiaľ ide o preukazovanie opaku, t. j. o preukazovanie existencie poctivého zámeru na strane žalovanej. V tejto časti dôkazné bremeno zaťažuje žalovanú, ktorá v tomto smere v predmetnom konaní síce dogmaticky svoj poctivý zámer deklarovala, no počas celého konania neuviedla jedinú skutočnosť, či nepopísala jediné svoje konanie, z ktorých by bolo možné usudzovať o jej úprimnej snahe primerane svojim možnostiam riešiť svoj dlh voči veriteľom, nehovoriac o tom, že takéto prípadné skutočnosti, či konanie žalovanej táto nepodložila jediným dôkazom.

50. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje žalobkyňa za správny a zákonný aj pokiaľ ide o prísnejšie posudzovanie skutočností odôvodňujúcich nepoctivý zámer u žalovanej, keďže táto nielenže dosiahla vysokoškolské vzdelanie II. stupňa, ale táto mala a má skúsenosti s podnikaním a zároveň pôsobila ako vedúci zamestnanec spoločnosti Lekáreň J & J ASKLEPION, s. r. o., resp. v iných lekárnach a podobne. Žalovaná zároveň v čase vzniku dlhu voči žalobkyni disponovala významným majetkom v celkovej hodnote 692.213,94 Eur, ktorého sa vzdala, resp. tento scudzila v prospech spriaznených osôb výlučne so zámerom znemožniť žalobkyni uspokojiť svoju pohľadávku, pričom v súčasnosti stále má významnejší nehnuteľný majetok, ktorý nemohla scudziť z dôvodu neodkladného opatrenia. Pokiaľ žalovaná v odvolaní poukazuje na to, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pokiaľ ustálil, že žalovaná dosiahla vysokoškolské vzdelanie v odbore právo, podľa názoru žalobkyne z odôvodnenia rozsudku prvej inštancie vyplýva, že sa jedná o chybu v písaní, nehovoriac o tom, že skutočnosť, v akom odbore dlžník dosiahol svoje vzdelanie je pre účely prihladania na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer dlžníka v zmysle § 166g ods. 3, 4 ZKR úplne bez významu, keď relevantnou je len úroveň dosiahnutého vzdelania.

51. Žalovaná počas konania pred prvostupňovým súdom, ako aj v rámci svojho odvolania zdôrazňuje, že je osobou v dôchodkovom veku s nepriaznivým zdravotným stavom, z ktorého dôvodu sa domáha miernejšieho posudzovania skutočností ovplyvňujúcich záver o poctivom/nepoctivom zámere žalovanej. Žalobkyňa opäť dáva do pozornosti, že v životopise žalovanej tvoriacej povinnú prílohu návrhu na oddĺženie nie je ani zmienky o ochorení žalovanej tohto charakteru, pričom žalovaná tieto svoje tvrdenia týkajúce sa zdravotného stavu ani iným spôsobom nepreukázala.

52. V závere vyjadrenia žalobkyňa uviedla, že hoci to nepovažovala počas procesu za korektné vyzdvihovať, či zdôrazňovať v nadväznosti na túto obranu žalovanej uvádza, že v absencii akéhokoľvek poctivého zámeru u žalovanej, teda z dôvodu permanentnej snahy žalovanej o zmarenie uspokojenia pohľadávky žalobkyne sa táto spolu s jej manželom vyše 12 rokov a 5 mesiacov v rôznych vzájomne súvisiacich konaniach domáha poskytnutia súdnej ochrany jej majetkovým právam proti žalovanej, resp. proti jej blízkym/spriazneným osobám, ktoré právo na súdnu ochranu jej však do dnešného dňa reálne poskytnuté nebolo. Žalobkyňa je frustrovaná a pociťuje to ako silné bezprávie, keď namiesto tohto, aby si takpovediac užívala zaslúžený odpočinok počas starobného dôchodku, je nútená vyše 12 rokov sústavne viesť spory so žalovanou v záujme „záchrany“ hmotných statkov, ktoré vytvorila svojou poctivou prácou počas ekonomicky aktívnej činnosti života. Uviedla, že nikdy sa nekončiace súdne spory mimoriadne negatívne vplývali na zdravotný stav žalobkyne aj manžela po fyzickej a duševnej stránke s tým, že žalobkyňa celú situáciu, v ktorej sa ocitla vníma teraz ako ťažké príkorie zo strany žalovanej ako jej bývalej spoločníčky. Permanentné bránenie žalobkyňi domôcť sa svojich hmotných práv zo strany žalovanej, sústavné a neustále zaoberanie sa záležitosťami, či problémami vyvolanými/týkajúcimi sa žalovanej a s tým spojenými súdnymi konaniami potom vytvárajú výrazne stresové životné prostredie tak žalobkyňi a jej manželovi, ktoré opätovne mimoriadne negatívne vplyva na ich zdravotný stav. Pokiaľ sa žalovaná v súčasnosti ľutuje a požaduje zhovievavosť súdu pri posudzovaní relevantných skutočností zdôrazňujúc svoj nepriaznivý zdravotný stav, túto obranu žalobkyňa nemôže označiť inak, než obranu vrcholne nekorektnú a neetickú a to nielen z dôvodu, že vyvolaním a udržiavaním predmetného protiprávneho stavu žalovanou, táto spôsobuje vážne somatické ako aj duševné problémy žalobkyňi a jej blízkym, no najmä z dôvodu, že je to práve žalobkyňa, ktorá by mala aspoň elementárnu snahu urobiť zadosť svojim záväzkom voči žalobkyňi, ako svojej bývalej spoločníčke, teda pokiaľ by žalovaná pohľadávku žalobkyne uspokojila alebo prinajmenšom prejavila aspoň náznak snahy o vyriešenie predmetnej záležitosti, k uvedeným súdnym či mimosúdnym sporom medzi účastníkmi konania nikdy nemuselo dôjsť.

53. S poukazom na uvedené skutočnosti a predložené dôkazy žalobkyňa navrhuje, aby Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok okresného súdu potvrdil a priznal žalobkyňi voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

54. Žalovaná v replike zo dňa 03.03.2023 k vyjadreniu žalobkyne uviedla, že žalobkyňa sa svojou účelovou argumentáciou nesúvisiacou s predmetom konania snaží opakovane navodiť dojem, že zákonom predpokladané a výslovne povolené konanie žalovanej je konaním subsumovateľným pod zákonnú definíciu nepoctivého zámeru dlžníka, keď príkladom takejto účelovej argumentácie žalobkyne sú tvrdenia o výške jej nároku evidované voči žalovanej. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že jej pohľadávka vznikla ako dôsledok protiprávneho konania žalovanej, pretože každá jedna pohľadávka judikovaná súdnym rozhodnutím vždy bola a bude dôsledkom protiprávneho konania dlžníka, v tomto prípade žalovanej. Pohľadávka žalobkyne v tomto smere nie je žiadnou výnimkou alebo neočakávaným excesom.

55. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení tvrdí, že dlh žalovanej vznikol z dôvodu úmyselného a premysleného konania, ktoré bolo v rozpore s právom a dobrými mravmi. V tejto súvislosti žalovaná uvádza, že ukončenie pracovného pomeru so žalobkyňou bolo jej legitímnym právom priznaným jej vtedy platným Zákonníkom práce. Neplatnosť skončenia pracovného pomeru žalobkyňa nikdy nenapadla žalobou na súde, ani ho žiadnym iným spôsobom nenamietala. Rovnako tak ukončenie účasti žalobkyne na podnikaní žalobkyne, na ktoré jednotlivé súdy aplikovali zmluvu zo dňa 11.11.1999 bolo zo strany žalovanej vykonané spôsobom predpokladaným a výslovne umožneným vtedy platným objektívnym právom. Podľa žalovanej je príkladom podsúvania nepravdivých tvrdení žalobkyne jej tvrdenie o tom, že žalovaná formálne deklarovala záujem o mimosúdne vysporiadanie vzájomných práv a povinností a prezentovala vôľu uspokojiť pohľadávku žalobkyne vo výške 17.875,--Eur, ktoré podľa tvrdenie žalobkyne žalovaná nikdy neposkytla a uvedenú sumu v skutočnosti poskytla svojej dcére. Toto tvrdenie žalobkyne od základu nie je pravdivé. Sumu vo výške 17.875,--Eur žalovaná dňa 07.05.2009 uhradila bezhotovostným prevodom na účet žalobkyne a rovnakú sumu si následne žalovaná dňa 23.06.2009 poukázala tak, že ju previedla na bankový účet svojej dcéry.

56. Žalovaná nesúhlasí s používaním označenia žalobkyne vo vzťahu k majetku žalovanej, keď používa pojem spoločný majetok. Vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou založený Zmluvou zo dňa 11.11.1999 nezakladal spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovanej k týmto veciam. Bez ohľadu na uvedené

je nepopierateľným faktom, že tento majetok používaný na prevádzkovanie Lekárne JUELA žalovaná odplatne previedla do spoločnosti J & J ASKLEPION, s. r. o. a príjem z odplatného prevodu tohto majetku riadne zdanila, čo samotná žalobkyňa v rôznych súdnych konaniach sama preukazoval predkladaním daňového priznania žalovanej za rok 2008.

57. Ak žalobkyňa tvrdí, že údajné vklady žalovanej na bankový účet spoločnosti J & J ASKLEPION, s.r.o. vo výške 355.000,--Eur dňa 28.11.2009 a 150.000,--Eur dňa 20.01.2010 mali smerovať k zmareniu uspokojenia jej pohľadávky evidovanej voči žalovanej, mala možnosť takýto úkon žalovanej odporovať rovnako, ako to urobila v prípade iných právnych úkonov žalovanej. Žalobkyňa toto svoje právo odporovať týmto konkrétnym právnym úkonom žalovanej nikdy nevyužila. Aj v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 20Cb/257/2011, kde žalobkyňa iné právne úkony žalovanej odporovala, ponechala tieto bez povšimnutia napriek tomu, že o ich vykonaní žalovanou mala objektívnu vedomosť.

58. Pokiaľ žalobkyňa odôvodňuje existenciu nepoctivého úmyslu žalovanej jej procesnou obranou v konaní vedeným pod sp. zn. 60Cb/229/2010 a dĺžkou tohto konania žalovaná uvádza, že v dôsledku jej procesnej obrany súd žalobkyni nepriznal požadovanú sumu vo výške 336.413,19 Eur, ale len sumu vo výške 215.014,54 Eur čo znamená, že procesná obrana žalovanej nebola účelová. Vo vzťahu k dĺžke trvania tohto konania žalovaná uviedla, že neprímerane dlhým trvaním tohto konania bola postihnutá minimálne rovnako tak, ako žalobkyňa. Vzhľadom na dĺžku konania príslušenstvo pohľadávky aktuálne prevyšuje samotnú istinu jej pohľadávky, v dôsledku čoho žalovaná v čase, kedy bola existencia tejto pohľadávky potvrdená právoplatným súdnym rozhodnutím, objektívne nebola schopná túto pohľadávku žalobkyne dobrovoľne splniť.

59. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na údajný rozpor vnesenej námietky premlčania s dobrými mravmi, podľa názoru žalovanej žalobkyňa opäť polemizuje s právoplatným súdnym rozhodnutím a opakovane prezentuje svoj subjektívny výklad skutočností, ktoré boli súdmi s definitívnou platnosťou posúdené úplne opačne ako ich vnímala a interpretovala žalobkyňa a pokiaľ poukazuje na dôkaz údajného nepoctivého zámeru žalovanej, za ktorý považuje podanie dovolania, je zrejmé, že podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je právom v konaní neúspešnej strany civilného procesu a využitie tohto práva žalovanej napriek názoru žalobkyne nemôže byť považované za prejav nepoctivého úmyslu.

60. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje neustále pri argumentácii o existencii nepoctivého zámeru žalovanej na hodnotu majetku žalovanej v roku 2008, resp. v roku 2009, kedy zo strany žalovanej došlo k ukončeniu prevádzkovania Lekárne JUELA, žalovaná opakovane uvádza, že v tomto čase bola pohľadávka žalobkyne sporná čo do právneho dôvodu a jej výšky. Žalobkyňa si navyše častokrát argumentačne protirečí, kedy na jednej strane tvrdí, že v tomto období mala žalovaná majetok vo výške cca 600.000,--Eur na druhej strane napríklad tvrdí, že prenechaním poľnohospodárskej pôdy o výmere 2850 m², ktorej hodnota bola v právoplatne skončenom dedičskom konaní určená ako nepatrná, v dedičskom konaní jej bratovi, ktorý hradil všetky náklady spojené s pohrebom poručiteľa má byť prejavom jej údajného nepoctivého zámeru. Týmto konaním mala žalovaná údajne opäť sťažiť uspokojenie pohľadávky žalobkyne. Podľa názoru žalovanej sa pri tejto argumentácii žalobkyňa opäť neprípustným spôsobom pokúša negovať obsah právoplatného súdneho rozhodnutia (v časti určujúcej, že hodnota týchto nehnuteľností bola nepatrná) a svoje subjektívne vnímanie reality vydáva za skutočnosť. Navyše neustále opomína skutočnosť, že v čase tohto dedičského konania bola pohľadávka žalobkyne sporná čo do právneho dôvodu a výšky.

61. Podľa názoru žalovanej sa žalobkyňa vo svojom vyjadrení štylizuje do postavenia osoby schopnej neomylné predvídať konanie žalovanej, keď na strane 8 svojho vyjadrenia žalobkyňa podprahovo podsúva súdu za nespornú skutočnosť, že bez existencie predbežného opatrenia by sa žalovaná celkom určite „zbavila“ nehnuteľností, ktorých bola vlastníkom. Takéto tvrdenie žalobkyne je ničím nepodloženou domnienkou. Ak by mala žalovaná naozaj záujem sa zbaviť povinnosti plniť žalobkyni jej pohľadávku a to tak sofistikovaným spôsobom, ako sa snaží preukázať žalobkyňa, všetkého svojho majetku by sa celkom určite zbavila dávno predtým, ako ukončila všetky svoje zmluvné vzťahy so žalobkyňou a predtým, ako ukončila prevádzkovanie Lekárne JUELA, t. j. dávno predtým, ako by žalobkyni akákoľvek pohľadávka mohla čo i len teoreticky vzniknúť.

62. Ďalej uviedla, že zotrúva na svojich ústnych a písomných podaniach v konaní, ako aj vo svojom odvolaní proti rozsudku, kde podrobne vysvetlila dôvody neuvedenia osobného motorového vozidla Peugeot a 20 kusov akcií emitenta do zoznamu jej majetku.

63. Pokiaľ žalobkyňa spochybňuje úprimnú snahu žalovanej spochybniť jej pohľadávku aj poukazovaním na to, že ju v čase potom, ako bol ich spor o zaplatenie pohľadávky žalobkyne právoplatne skončený nekontaktovala s úmyslom uhrádzať jej pohľadávku splátkami zo mzdy, žalobkyňa ihneď potom, ako získala exekučný titul podala návrh na vykonanie exekúcie proti žalovanej. Výška príjmu žalovanej bola súdnemu exekútorovi vykonávajúcemu exekúciu známa a tento vykonával všetky úkony priznané mu exekučným poriadkom smerujúce k tomu, aby zabezpečil uspokojenie pohľadávky žalobkyne zrážkami zo mzdy alebo iných príjmov žalovanej. Na strane žalovanej v tejto situácii, keď jej boli vykonávané zrážky zo mzdy a zrážky z dôchodku neexistoval žiadny dôvod ani reálna možnosť na to, aby so žalobkyňou viedla akékoľvek osobné rokovania o spôsobe splácania jej pohľadávky zo mzdy alebo z iných príjmov žalovanej. V tom čase žalovaná nemala dosť finančných prostriedkov ani na to, aby riadne a včas uhrádzala náklady spojené s užívaním bytu, jej osobné výdavky na osobný život a liečenie jej onkologického ochorenia.

64. V závere repliky žalovaná uviedla, že rovnako ako žalobkyňa vnímala spory ako veľkú psychickú záťaž, ktorá mala nemalý vplyv na zhoršení jej zdravotného stavu. Nie je vinou žalovanej, že tzv. základný spor o pohľadávku žalobkyne a jej výšku trval 10 rokov. Žalovaná, rovnako ako žalobkyňa subjektívne vníma túto skutočnosť ako krivdu, nakoľko za dobu trvania súdneho sporu sa jej záväzok viac ako zdvojnásobil a dosiahol výšku, ktorú nebola schopná uhradiť. Žalovaná je navyše na rozdiel od žalobkyne výsledkom tohto súdneho sporu aj existenčne ohrozená, nakoľko konečným následkom tohto sporu bude skutočnosť, že žalovaná sa fakticky stane bezdomovkyňou.

65. Žalobkyňa v duplike z 29.03.2023 k replike žalovanej uviedla, že žalovaná v bode 2 repliky konštatuje, že žalobkyňa v rámci predmetného konania nekorektne a účelovo operuje so značne nadhodnotenými číslami, nemajúcimi oporu v realite. Hoci žalobkyne nie je úplne zrejmé, akým spôsobom môžu tieto tvrdenia žalovanej spochybniť správnosť rozsudku, tieto považuje za potrebné uviesť na pravú mieru. Žalobkyňa uvádza, že plne rešpektuje záväznosť právoplatného meritórneho rozhodnutia súdu vydaného v právnej veci pod sp. zn. 60Cb/229/2010 a tejto je známe, že predmetom konania nemôže byť a nie je posudzovanie dôvodnosti výšky prípadných pohľadávok žalobkyne voči žalovanej, z ktorého dôvodu potom žalobkyňa nemá dôvod v rámci prebiehajúceho konania vznášať voči žalovanej touto popísané nároky, resp., že tieto bližšie neurčeným spôsobom sústavne meniť tak, ako to v replike tvrdí žalovaná, pričom žalobkyňa v tomto smere ani nemá vedomosť, že by tak niekedy v tomto konaní procesne postupovala.

66. V bode 3 repliky žalovaná *expressis verbis* potvrdzuje, že pohľadávka žalobkyne vznikla ako dôsledok protiprávneho konania žalovanej, čo potom potvrdzuje existenciu nepoctivého zámeru žalovanej. Pokiaľ žalovaná v tejto súvislosti tvrdí, že každá pohľadávka je výsledkom protiprávneho konania, s týmto záverom žalobkyňa nesúhlasí, keďže záväzky vznikajú aj z iných dôvodov, než z dôvodu porušenia práva.

67. V bode 4 repliky žalovaná argumentuje, že ukončenie pracovného pomeru so žalobkyňou, ukončenie účasti žalobkyne na podnikaní žalovanej v zmysle spoločenskej zmluvy zo dňa 11.11.1999 bolo zo strany žalovanej uskutočnené s vtedy platným právom, ktoré právne kroky napokon žalobkyňa nikdy súdnou cestou nespochybnila a pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že ukončením podnikania v Lekárni JUELA žalovaná porušila akúkoľvek svoju povinnosť, ide len o prejav subjektívneho názoru žalobkyne. V tejto súvislosti žalobkyňa pripúšťa, že ukončenie svojho pracovného pomeru v Lekárni JUELA výpoveďou zo strany žalovanej skutočne nepovažovala za súladné s právom obzvlášť, ak to bola práve žalobkyňa, ktorá fakticky danú lekárňu viedla, a to s výrazným hospodárskym rastom, nehovoriac o časových súvislostiach, keď žalovaná jednostranne ukončila pracovný pomer so žalobkyňou v čase vzniku sporu o majetok Lekárne JUELA. Žalobkyňa takisto nepopiera, že jednostranné ukončenie spoločného podnikania zo strany žalovanej považovala za vrcholne nekorektné a neetické, najmä ak žalovaná k takému kroku pristúpila potom, čo sa žalobkyňa zásadným spôsobom podieľala na základe spomínanej Spoločenskej zmluvy na rozbehnutí podnikania žalovanej, aby po prekonaní prvotných ťažkostí spojených so vstupom do podnikania v čase, keď sa Lekárni JUELA začalo hospodársky dariť, sa žalovaná bez akéhokoľvek právneho dôvodu a len a len v zlom úmysle rozhodla ponechať si/prisvojiť

všetky majetkové statky vložené, resp. nadobudnuté sporovými stranami z uvedenej podnikateľskej činnosti. Napriek uvedenému žalovaná neplatnosť skončenia svojho pracovného pomeru ako aj ukončenie Spoločenskej zmluvy zo dňa 11.11.1999 nikdy súdnou cestou nenapádala práve v domnení, že to prispeje k zmierlivému vysporiadaniu veci medzi sporovými stranami. Čo je však pre účely tohto konania relevantné, žalobkyňa nikdy neodvodzovala vznik svojej pohľadávky voči žalovanej z protiprávneho/neplatného ukončenia jej pracovného pomeru, či z ukončenia Spoločenskej zmluvy zo dňa 11.11.1999, ale len z porušenia zmluvnej povinnosti žalovanej po ukončení podnikania – vzájomne vysporiadať majetok vložený a nadobudnutý spoločnou podnikateľskou činnosťou pri prevádzke Lekárne JUELA. Žalobkyňa nikdy nerobila sporným, že by žalovaná nebola oprávnená ukončiť pracovný pomer so žalobkyňou, či ukončiť spoločné podnikateľské aktivity, no s takýmto úkonom vznikla žalovanej povinnosť vysporiadať spoločný majetok so žalobkyňou, ktorú žalovaná protiprávne odmietla a dodnes odmieta splniť.

68. V bode 6 repliky žalovaná tvrdí, že vzťah medzi sporovými stranami založený Spoločenskou zmluvou zo dňa 11.11.1999 nezakladal spoluvlastníctvo k Lekárni JUELA. Hoci žalobkyni nie je zrejmé, ako tieto tvrdenia súvisia s týmto konaním, upriamuje pozornosť na ust. čl. 2 posledná veta Spoločenskej zmluvy v znení jej Dodatku č. 1 zo dňa 07.12.2000. V tejto časti repliky žalovaná tvrdí, že táto majetok Lekárne JUELA odplatne previedla na spoločnosť Lekáreň J & J ASKLEPION, s.r.o., ktorý príjem mala zdaňiť. Nielenže žalovaná jediným dôkazom nepreukázala, že by za prevod vlastníckeho práva k majetku Lekárne JUELLA prijala akékoľvek plnenie a túto skutočnosť nevedela potvrdiť ani ekonómka F. L., no zároveň žalovaná tieto skutkové tvrdenia uvádza až v replike. Je irelevantné, či žalovaná spoločný majetok Lekárne JUELA previedla na Lekáreň J&J ASKLEPION, s. r. o. bezodplatne, pokiaľ žalovaná odmietla pohľadávku žalobkyne uspokojiť alternatívnym spôsobom - poskytnutím peňažnej náhrady v prípade, ak došlo k prevodu tohto majetku na tretie osoby. Čo je však pre toto konanie relevantným je, že žalovaná týmto opäť explicitne potvrdila, že namiesto toho, aby vydala žalobkyni polovicu zo spoločného majetku, resp. aby jej pohľadávku na túto časť majetku uspokojila iným zmierlivým spôsobom, formálne dňa 08.04.2009 založila spoločnosť Lekáreň J & J ASKLEPION, s. r. o. spolu so spriaznenými osobami – jej dcérami, ktorá spoločnosť mala identické sídlo a prevádzkové priestory, aké mala Lekáreň JUELA, a v ktorej spoločnosti sa nechala zamestnať na vedúcej pozícii a na ktorú spoločnosť bez akéhokoľvek vedomia a súhlasu žalobkyne scudzila/previedla spoločný majetok v hodnote minimálne 106.357,06 Eur, ktoré správanie opäť jasne potvrdzuje absenciu akéhokoľvek poctivého zámeru na strane žalovanej, ktorý by smeroval k riadnemu vysporiadaniu pohľadávky žalobkyne, keďže žalovaná sa evidentne začala uchýľovať k praktikám smerujúcim k zmareniu uspokojenia pohľadávky žalobkyne.

69. V bode 7 repliky žalovaná argumentuje tým, že hotovostné vklady žalovanej do pokladne spoločnosti Lekárne J & J ASKLEPION, s.r.o. dňa 28.11.2009 vo výške 355.000,--Eur a dňa 20.01.2010 vo výške 150.000,--Eur žalobkyňa nikdy neodporovala v súdnom konaní tak, ako odporuje iné právne úkony urobené žalovanou. Hoci ani v tomto prípade nie je žalobkyni zrejmé, ako tieto tvrdenia súvisia s touto vecou, z opatrnosti uvádza, že žalobkyňa by sa súdnou cestou domáhala určenia neúčinnosti aj vo vzťahu k týmto právnym úkonom žalovanej, no o týchto úkonoch sa žalobkyňa dozvedela až zo znaleckého posudku č. 37/2015, a až v trestnom konaní bola žalovaná nútená predložiť orgánom činným v danej trestnej veci, resp. súdnemu znalcovi kompletnú účtovnú dokumentáciu spoločnosti Lekáreň J & J ASKLEPION, s. r. o., v ktorom čase bolo však právo žalobkyne domáhať sa vyslovenia neúčinnosti týchto úkonov žalovanej evidentne prekludované. Čo je však podľa žalobkyne v tejto súvislosti podstatné a kľúčové, žalovaná tieto skutkové tvrdenia v tomto súdnom konaní nikdy kvalifikované nepoprela, z ktorého dôvodu je potom potrebné tieto tvrdenia považovať za nesporné podľa § 151 CSP. V tejto súvislosti dáva žalobkyňa do pozornosti odvolaciemu súdu, že dcéra žalovanej G. G. v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica o neúčinnosť právneho úkonu sp. zn. 20Cb/257/2011 výslovne na pojednávaní uviedla, že táto bola nemajetná a bez príjmu a určite do pokladne spoločnosti Lekáreň J & J ASKLEPION, s.r.o. peňažnú hotovosť vo výške 355.000,--Eur nemohla vložiť, nakoľko takým finančným obnosom nedisponovala. Jediným, kto v tom čase takýmto obnosom disponoval a kto mohol mať zároveň záujem tak veľký obnos peňažných prostriedkov do tejto spoločnosti vložiť, mohla byť a bola jedine žalovaná.

70. Pokiaľ sa žalovaná v bode 8 repliky uchýlila k sebaľútosťi, že to bola žalovaná, kto bol postihnutý neprímerane dlhým konaním vedeným pod sp. zn. 60Cb/229/2010, z ktorého dôvodu potom došlo k výraznému nárastu príslušenstva pohľadávky žalobkyne, žalobkyňa pripomína žalovanej, že pokiaľ by

sa v predmetnom súdnom konaní nebránila (hoci mala vedomosť o dôvodnosti pohľadávky žalobkyne) a tým zbytočne nepredlžovala predmetné konanie, výška záväzku by sa žalovanej o žiadne príslušenstvo nenavýšovala. Nehovoriac o tom, že žalobkyňa ako jedno z mimosúdnych riešení navrhovala odpustenie príslušenstva pri úplnom uspokojení istiny pohľadávky žalobkyne, čo však žalovaná odmietla akceptovať.

71. V bode 11 repliky žalovaná po niekoľkýkrát v tomto konaní vyslovuje názor, že pohľadávka žalobkyne mala byť sporná nielen čo do výšky, ale aj čo do právneho dôvodu. Žalobkyňa dáva do pozornosti, že žalovaná ani raz nevysvetlila, v čom mala byť predmetná pohľadávka sporná čo do právneho dôvodu tak, ako žalovaná dôvodnosť tejto pohľadávky nerozporovala kvalifikovaným spôsobom ani v konaní o zaplatenie 336.413,19 Eur s príslušenstvom. Žalobkyňa tvrdenia žalovanej, ktorá v tomto bode repliky sponchybuje tvrdenia žalobkyne, podľa ktorého absencia poctivého zámeru u žalovanej uspokojí pohľadávky svojich veriteľov mala byť preukázaná zatajením pre konkurzné konanie dôležitej informácie, že žalovaná bola účastníkom dedičského konania považuje za prejav neznalosti spisovej matérie, resp. dôkazov obsiahnutých v súdnom spise. Žalobkyňa dala do pozornosti odvolaciemu súdu, že predmetné dedičské konanie, na ktoré žalovaná v replike odkazuje, prebiehalo na Okresnom súde Lučenec od roku 2019, teda jednak v čase, keď pohľadávka žalobkyne nemohla byť spornou, keďže táto bola judikovaná právoplatným meritórnym rozhodnutím v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.12.2018 a jednak v čase po podaní návrhu na jej oddĺženie a pred vyhlásením konkurzu na jej majetok, teda v čase, keď žalovaná bola už v úpadku a táto žiaden majetok v hodnote 600.000,--Eur nevlastnila tak, ako to buď mylne alebo účelovo pertraktuje žalovaná.

72. Žalovaná v bode 12 repliky konštatuje, že žalobkyňa podsúva súdu nepodložené skutočnosti, že bez existencii predbežného opatrenia by sa žalovaná „zbavila“ nehnuteľností, ktorých bola vlastníkom. V nadväznosti na tieto tvrdenia žalobkyňa pripomína, že žalovaná sa aj v skutočnosti zbavila (prípadne vzdala) celého svojho majetku, s ktorým mala súdom zakázané nakladať. Žalovaná v čase vzniku sporu so žalobkyňou, t. j. ku koncu roku 2008 disponovala majetkom v hodnote vysoko prevyšujúcej 600.000,--Eur, ktorý pozostával z peňažných prostriedkov, hnuiteľných vecí, ktorý celý majetok žalovaná v priebehu roku 2009 a 2010 postupne scudzila na sebe blízke osoby.

73. S poukazom na uvedené skutočnosti a predložené dôkazy žalobkyňa navrhuje, aby Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a priznal žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

74. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa ust. § 34 CSP prejednal odvolanie v rozsahu danom ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a odvolanie žalovanej proti napadnutej prvej výrokovej vete rozsudku okresného súdu podľa § 386 písm. d/ CSP odmietol a v napadnutej druhej a tretej výrokovej vete rozsudok okresného súdu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a v tejto časti vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

75. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti výroku rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol, zrušil oddĺženie žalovanej povolené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

76. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa predmetnou žalobou domáha zrušenia oddĺženia žalovanej, ktoré bolo povolené uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/411/2019 s poukazom na nepoctivý zámer žalovanej, a to podľa ust. § 166g ods. 1, 2 písm. a/, c/, e/, f/, g/ a h/ ZKR.

77. V priebehu konania žalovaná navrhla konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/257/2011, v ktorom sa žalobkyňa ako jedna zo žalobcov domáha neúčinnosti právnych úkonov, ktorými mala byť ako veriteľka ukrátená právnymi úkonmi vykonanými žalovanou. Súd prvej inštancie návrh žalovanej na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/257/2011 zamietol, keď mal za to, že uvedené konanie nemá reálny vplyv na určenie majetku žalovanej podliehajúceho konkurzu ani na priebeh konkurzu, či konštatovanie nepoctivého zámeru žalovanej.

78. Žalovaná v odvolaní uviedla, že odvolanie podáva proti rozsudku vo všetkých jeho výrokoch. Odvolací súd však z odôvodnenia odvolania zistil, že k výroku okresného súdu, ktorým zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania neuviedla žiadne skutočnosti, z ktorých by mohol odvolací súd vyvodiť alebo prečo žalovaná s takýmto rozhodnutím okresného súdu nesúhlasí. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalovanej proti prvej výrokovej vete rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 386 písm. d/ odmietol.

79. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

80. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

81. Rovnako sa Ústavný súd SR vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v náleze III. ÚS 119/03-30. Vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace z predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

82. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydanie obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Iba takéto rozhodnutie je i odvolacím súdom preskúmateľné a stranám sporu umožňuje poznať postúp súdu.

83. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá požiadavkám na náležité odôvodnenie rozhodnutia. Požiadavka, aby rozhodnutie bolo riadne odôvodnené patrí medzi základné atribúty spravodlivého procesu. Jej účelom je medzi iným zabezpečiť transparentnosť, legitimitu a kontrolovateľnosť súdneho rozhodnutia. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť. Podcenenie povinnosti súdu vyhotoviť presvedčivé rozhodnutie, ktoré spĺňa parametre zákonnosti a ústavnosti môže predstavovať porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (III. ÚS 311/2007, I. ÚS 33/2012).

84. Podľa § 166f ods. 1 ZKR veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

85. Podľa § 166g ods. 1 ZKR dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, pokračoval vo výkone podnikateľskej činnosti alebo inej obdobnej činnosti alebo začal podnikáť, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

86. Podľa § 166g ods. 2 ZKR 2) Dlužník nemá poctivý zámer najmä, ak a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť, na majetok nepatrnej hodnoty sa neprihliada,
b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť, na drobných veriteľov sa neprihliada,
c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihladením na okolnosti musel vedieť,
g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,
k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci alebo poverená osoba podľa osobitného predpisu, 8aa)
l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

87. Podľa § 166g ods. 3 ZKR súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

88. Podľa § 166g ods. 4 ZKR súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydľie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

89. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou žalovanej, že súd prvej inštancie si vo viacerých odsekoch napadnutého rozhodnutia vo svojej argumentácii odporuje.

90. Spor o zrušenie oddĺženia v zmysle § 166g ZKR je sporom vyvolaným osobitnou povahou konkurzného konania v zmysle § 20 písm. d/ CSP. Predpokladom úspešnosti takejto žaloby je, že veriteľ v zmysle § 166f ods. 1 ZKR preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer, teda mal nepoctivý zámer. Dôkazné bremeno spočíva na veriteľovi, ktorý v spore o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka musí preukázať, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer, pričom kritériá na určenie nepoctivého zámeru sa týkajú najmä ekonomického správania dlžníka pred podaním návrhu na oddĺžovacie konanie a po jeho podaní. Skutočnosť, že v spore o zrušenie oddĺženia nesie dôkazné bremeno veriteľ, vyplýva aj z obsahu § 166f ods. 1 ZKR, v ktorom zákonodarca výslovne uviedol: „veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia... ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer“. Čo je poctivý zámer dlžníka zákonodarca vymedzil v § 166g ods. 2 ZKR demonštratívny spôsobom, keď uvádza osobitné skutkové podstaty nepoctivého zámeru. Je preto možné, aby sa veriteľ domáhal zrušenia oddĺženia aj z iného dôvodu, než je uvedený v § 166g ods. 2 ZKR, avšak veriteľ ako žalobca musí tento dôvod v spore o zrušenie oddĺženia tvrdiť a preukázať ho. V posudzovanom prípade sa žalobkyňa domáha zrušenia oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer, keď v žalobe presne vymedzila na základe akých ustanovení sa zrušenia oddĺženia žalovanej domáha.

91. V odseku 31 napadnutého rozhodnutia posudzoval súd prvej inštancie nepoctivosť zámeru žalovanej podľa § 166g ods. 1 písm. a/ ZKR (správne mal byť odsek 2), v ktorom na jednej strane uviedol, že zo správy správkyne mal preukázané, že dlžníčka v priebehu konkurzného konania doplnila údaje a listiny súvisiace s jej ďalším majetkom, teda, že žalobkyňa podľa názoru súdu nepreukázala, že by žalovaná tento majetok nedoplnila ani na dopyt správcu, ale zároveň v tomto istom odseku uviedol, že v zmysle § 166g ods. 3 ZKR možno prisvedčiť žalobkyni, že neuvedenie tohto majetku v zozname majetku môže indikovať nepoctivý zámer žalovanej a že si žalovaná musela byť vedomá, že tento dodatočne doplnený majetok vlastní. Odvolací súd vidí rozpor v závere súdu prvej inštancie v tom, že jednak uviedol, že žalobkyňa nepreukázala, že žalovaná tento majetok nedoplnila ani na dopyt správcu, keď podľa ust. § 166g ods. 2 písm. a/ ZKR na nepoctivý zámer poukazuje aj také správanie dlžníka, ak v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku nepatrnej hodnoty keď o ňom vedel alebo mohol vedieť, teda sám súd prvej inštancie uvádza, že žalovaná v priebehu konkurzného konania doplnila údaje a listiny súvisiace s jej ďalším majetkom, na druhej strane uvádza, že neuvedenie tohto majetku v zozname môže indikovať nepoctivý zámer žalovanej.

92. V odseku 32 napadnutého rozhodnutia posudzoval súd prvej inštancie nepoctivý zámer žalovanej podľa ust. § 166g ods. 2 písm. c/ ZKR, ktorý žalobkyňa videla v tom, že v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedla žalovaná nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedla dôležitú informáciu, aj keď vedela, že ide o dôležitú informáciu. Súd prvej inštancie uviedol, že za dôležitú informáciu absentujúcu v prílohe návrhu na vyhlásenie konkurzu považoval neuvedenie konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20Cb/257/2011 o neúčinnosť právnych úkonov, a tiež prihliadol na to, že žalovaná v zozname majetku neuviedla hodnotu nehnuteľností v jej vlastníctve, resp. v podielovom spoluvlastníctve, ani zostatok na účte v banke. Zároveň súd konštatoval, že oceňovanie majetku patriaceho do konkurznej podstaty je úlohou správcu v konkurze, avšak prisvedčil žalobkyni, že žalovaná neinformovala Centrum právnej pomoci a konkurzný súd o svojom majetku transparentným spôsobom. Tiež mal za to, že žalovaná v zozname veriteľov neuviedla veriteľa VÚB a.s., s ktorým uzatvorila dňa 06.06.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

93. K uvedenému odvolací súd uvádza, že na jednej strane súd prvej inštancie za dôležitú informáciu absentujúcu v prílohe návrhu na vyhlásenie konkurzu považoval neuvedenie konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/257/2011, na strane druhej súd návrh žalobkyne na prerušenie konania do skončenia konania (sp. zn. 20C/257/2011) zamietol s odôvodnením, že toto konanie nemá reálny vplyv na určenie majetku žalovanej podliehajúceho konkurzu, na priebeh konkurzu, ani na konštatovanie nepoctivého zámeru žalovanej. V uvedenom závere súdu prvej inštancie vidí preto odvolací súd ďalší rozpor s jeho vlastnými tvrdeniami. Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaná bola povinná uviesť hodnotu majetku, nakoľko zákon o konkurze a vyrovnaní takúto povinnosť dlžníkovi nestanovuje. Odvolací súd zároveň konštatuje, že podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii je povinný dlžník uviesť veriteľa fyzickú osobu, v danom prípade žalovaná neuviedla veriteľa právnickú osobu. Odvolací súd v tomto prípade konštatuje, že žalovaná tak mala učiniť, nakoľko so spoločnosťou VÚB, a.s. uzatvorila zmluvu o spotrebiteľskom úvere a uvedená spoločnosť je veriteľom žalovanej.

94. V odseku 33 napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie posudzoval nepoctivý zámer žalovanej podľa § 166g ods. 2 písm. e/ ZKR, keď dospel k záveru, že pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne, že žalovaná sa od roku 2008 úmyselne zbavovala majetku, tieto tvrdenia podľa názoru súdu žalobkyňa nepreukázala a ostali len v rovine jej domnienok.

95. V odseku 35 napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie posudzoval nepoctivý zámer žalovanej podľa § 166g ods. 2 písm. f/ ZKR keď dospel k záveru, že uvedenú skutočnosť, že v čase podania návrhu na oddĺženie žalovaná nebola platobne neschopná, nemal za preukázanú a zároveň dospel k záveru, že to, že žalovaná v čase podania návrhu na oddĺženie bola zamestnaná s príjmom vo výške 1.300,--Eur a súčasne bola poberateľkou starobného dôchodku nevyklučuje jej platnú schopnosť a dospel k záveru, že na základe vykonaných dôkazov nemožno uzavrieť, že žalovaná v čase podania návrhu na oddĺženie nebola platobne neschopná. Teda uvedený dôvod nepoctivého zámeru žalovanej súd prvej inštancie nezhliadol.

96. V odseku 36 napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie posudzoval nepoctivý zámer žalovanej podľa § 166g ods. 2 písm. g/ ZKR a skonštatoval, že keď žalovaná uzatvorila zmluvu

o spotrebiteľskom úvere (06.06.2017) nebolo ešte vo veci vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/229/2010 rozhodnuté, teda nárok žalobkyne nebol judikovaný, preto nemožno pričítať žalovanej na ľarchu, že uzatvorila uvedenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a z vykonania tohto právneho úkonu ani nemožno vyvodiť, že by sa žalovaná pri preberaní tohto záväzku spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Teda uvedený dôvod nepoctivého zámeru žalovanej súd prvej inštancie nevezhladol.

97. V odseku 37 napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie posudzoval nepoctivý zámer žalovanej podľa § 166g ods. 2 písm. h/ ZKR, keď nepovažoval za preukázané tvrdenia žalobkyne, že žalovaná robila obštrukcie v súdnom konaní. Súd prvej inštancie skonštatoval právo každého dlžníka využívať v súdnom konaní prostriedky procesnej obrany, a to, že sa žalovaná so žalobkyňou nevysporiadala hneď po ukončení ich spoločného podnikania nemožno podľa názoru súdu bez ďalšieho považovať za snahu o poškodenie žalobkyne aj keď mal za to, že jej nárok (neskôr judikovaný) bol od počiatku daný a žalovaná ho v počítačnej fáze po ukončení spoločného podnikania nepoprela, len spochybnila jeho výšku. Tiež dospel súd prvej inštancie k záveru, že podať návrh na zastavenie exekúcie je právom každého povinného a ani z obsahu návrhu žalovanej na zastavenie exekúcie nezistil, že by bol zjavne nedôvodný, svojvoľný, slúžiaci len na marenie plynulého pokračovania v exekučnom konaní a dospel k záveru, že výkon procesného práva žalovanej nemožno bez ďalšieho chápať ako porušenie práva žalobkyne na uspokojenie jej pohľadávky. Teda ani uvedený dôvod nepoctivého zámeru žalovanej súd prvej inštancie nevezhladol.

98. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že žalovaná mala aj v čase prebiehajúceho konkurzu nadštandardný príjem, ktorý neponúkla veriteľom na uspokojenie ich pohľadávok, súd uvedenú skutočnosť v zmysle ust. § 151 CSP považoval za nespornú, keďže ju žalovaná nepoprela.

99. Napriek vyššie zhrnutým právnym záverom v napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná pri a po podaní návrhu na oddĺženie nemala poctivý zámer, nakoľko nepreukázala, že by vynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh voči žalobkyňou v medziach svojich možností a schopností, keď napriek svojmu príjmu neposkytla žalobkyňu ani jeho časť na uspokojenie pohľadávky žalobkyne v zmysle § 166g ods. 1 ZKR, pri poskytnutí podkladov pre Centrum právnej pomoci uviedla žalovaná neúplné údaje o svojom majetku a veriteľoch, v správaní žalovanej vzhladol súd v počiatku jej sporu so žalobkyňou skutočnosti indikujúce snahu o poškodenie žalobkyne ako veriteľky aj dlhodobým neposkytovaním súčinnosti o čom svedčí právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 61Cb/247/2009-115 zo dňa 16.06.2010, a dospel k záveru, že osoba s vysokoškolským vzdelaním a pôsobením vo vedúcej pozícii v rôznych lekárňach si mala byť vedomá svojich povinností a mohla si zvoliť formu oddĺženia splátkovým kalendárom, keďže mala príjem z rôznych zdrojov a aj v čase podania návrhu na oddĺženie bola zamestnaná a nepreukázala, že jej zámer bol poctivý.

100. Ako už odvolací súd uviedol, odôvodnenie rozhodnutia má podať jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkové relevantné otázky súvisiace s predmetom ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Súd prvej inštancie vo viacerých odsekoch napadnutého rozhodnutia skonštatoval nepreukázanie žalobkyňou tvrdých skutočností, ktoré by mali odôvodňovať nepoctivý zámer žalovanej, na strane druhej súd prvej inštancie návrhu žalobkyne vyhovel a oddĺženie žalovanej zrušil. Na jednej strane súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná pri poskytnutí podkladov za účelom podania návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedla neúplné údaje o svojom majetku a veriteľoch (§ 166g ods. 2 písm. c/ ZKR), zároveň v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že nemal preukázané, že by išlo o majetok väčšej hodnoty, a to s ohľadom na rok výroby a typ vozidla. Za dôležitú a absentujúcu informáciu v návrhu na vyhlásenie konkurzu považoval neuvedenie konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/257/2011 a napriek tomu v odseku 25 napadnutého rozsudku skonštatoval, že uvedené konanie nemá reálny vplyv na určenie majetku žalovanej podliehajúceho konkurzu ani na priebeh konkurzu ani na konštatovanie nepoctivého zámeru žalovanej, pre ktoré dôvody aj návrh žalovanej na prerušenie tohto súdneho konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica vedeného pod sp. zn.20C/257/2011 zamietol.

101. Zároveň si súd prvej inštancie protirečí aj vo svojom závere, v ktorom v odseku 39 skonštatoval, že v správaní žalovanej vzhladol snahu o poškodenie žalobkyne ako veriteľky, a to aj dlhodobým neposkytovaním súčinnosti, o čom svedčí právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Banská

Bystrica 61Cb/247/2009-115 zo dňa 16.06.2010, keď na druhej strane v odseku 37 napadnutého rozhodnutia ohľadne obštrukcií v súdnom konaní, ktoré namietala žalobkyňa tvrdí, že je právom každého dlžníka využívať v súdnom konaní prostriedky procesnej obrany, a to, že sa žalovaná so žalobkyňou nevysporiadala hneď po skončení ich spoločného podnikania nemožno podľa názoru súdu považovať bez ďalšieho za snahu o poškodenie žalobkyne ako veriteľky, keď aj návrh na zastavenie exekúcie považoval za právo každého povinného, voči ktorému je vedená exekúcia a konkrétne v tomto prípade ani z obsahu návrhu žalovanej na zastavenie exekúcie nezistil, že by tento bol zjavne nedôvodný. V tomto závere súdu prvej inštancie videl odvolací súd rozpor v poukazovaní na obštrukcie, ktoré by mohli indikovať snahu o poškodenie žalobkyne ako veriteľky.

102. V odseku 39 napadnutého rozhodnutia zároveň dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaná mohla zvoliť formu oddĺženia splátkovým kalendárom, keďže mala príjem z rôznych zdrojov, naproti tomu v odseku 36 napadnutého rozhodnutia súd skonštatoval, že nemožno pričítať na ťarchu žalovanej, že uzatvorila zmluvu o spotrebiteľskom úvere, že ani z tohto právneho úkonu nemožno vyvodiť, že by sa žalovaná pri preberaní tohto záväzku spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom.

103. Ďalší rozpor v tvrdení súdu prvej inštancie ohľadne hodnotenia poctivého a nepoctivého zámeru žalovanej videl odvolací súd v tvrdení, že žalovaná nepreukázala, že by vynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh voči žalobkyňi v medziach svojich možností a schopností, keď napriek svojmu príjmu neposkytla žalobkyňi ani jeho časť na uspokojenie pohľadávky žalobkyne, na druhej strane súd prvej inštancie skonštatoval, že nemal preukázanú skutočnosť, že by žalovaná nebola platobne neschopná tak, ako tvrdila žalobkyňa, teda na základe vykonaných dôkazov podľa názoru súdu nemožno uzavrieť, že žalovaná v čase podania návrhu na oddĺženie nebola platobne neschopná.

104. Kritériá pre určenie nepoctivého zámeru sú sústredené predovšetkým na ekonomické správanie dlžníka pred podaním návrhu na oddĺžovacie konanie a po jeho podaní. Pokiaľ ide o ekonomické správanie dlžníka pred podaním návrhu na začatie konania, dlžník nemal poctivý zámer, ak sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby mohol podať návrh na niektorú formu oddĺžovacieho konania (túto argumentáciu žalobkyne súd prvej inštancie v odseku 33 napadnutého rozhodnutia nepotvrdil), lebo pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že ich bude riešiť v oddĺžovacom konaní (s touto argumentáciou žalobkyne sa súd prvej inštancie nestotožnil, tak ako uviedol v odseku 36 napadnutého rozhodnutia). Dlžník nemal poctivý zámer, ak v čase podania návrhu na oddĺžovacie konanie nebol platobne neschopný (súd prvej inštancie sa s uvedeným názorom žalobkyne nestotožnil, ktorú skutočnosť odôvodnil v odseku 35 napadnutého rozhodnutia). Dlžník má nepoctivý zámer aj v prípade, ak v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo mohol vedieť o tom, že ide o dôležitú informáciu vo vzťahu k správcovi alebo uvádzaniu nesprávnych informácií, či už úmyselne alebo z nedbanlivosti (v tejto časti súd prvej inštancie považoval čiastočne tvrdenia žalobkyne za dôvodné, ohľadne neuvedenia informácie o konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20Cb/257/2017, zároveň však pri neuvedení motorového vozidla súd uviedol, že nemal preukázané, že by išlo o majetok väčšej hodnoty s ohľadom na rok výroby a typ vozidla tak, ako to uviedol v odseku 32 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Na nepoctivý zámer poukazuje aj také správanie dlžníka, ak v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku nie nepatrnej hodnoty, aj keď o ňom vedel alebo mohol vedieť (k tomuto dôvodu súd prvej inštancie uviedol čiastočne rozporné závery, v odseku 31 napadnutého rozhodnutia s tým, že žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaná majetok nedoplnila ani na dopyt správcu, zároveň však uviedol, že v zmysle § 166g ods. 3 ZKR možno prisvedčiť žalobkyňi, že neuvedenie tohto majetku v zozname majetku môže indikovať nepoctivý zámer žalovanej). Dlžník nemal poctivý zámer ani vtedy, ak v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v dôsledku čoho si veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihladením na okolnosti mohol vedieť (v danom prípade žalovaná nerozporovala tvrdenie žalobkyne, že v zozname veriteľov neuviedla VÚB, a.s., teda právnickú osobu tak ako uviedol súd prvej inštancie v odseku 32 napadnutého rozhodnutia). Na nepoctivý zámer poukazuje aj také správanie dlžníka, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno posudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa (s týmto tvrdením žalobkyne sa súd prvej inštancie nestotožnil, tak ako to odôvodnil v odseku 37 napadnutého rozhodnutia).

105. Pokiaľ žalovaná v odvolaní poukazuje na to, že z jej pohľadu je sporné, prečo súd súčasne neprihliadal miernejšie na okolnosti potrebné na posúdenie poctivého zámeru, keďže na takýto jeho postup boli rovnako tak splnené zákonom určené podmienky s tým, že je jednoznačne potrebné určiť, akým spôsobom posudzovať okolnosti ovplyvňujúce poctivý zámer v prípade, kedy je aplikovateľný § 166g ods. 3 ZKR, tak aj § 166g ods. 4 ZKR, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na ust. § 166g ods. 3 ZKR poukázal v jedinom prípade, keď mal za to, že neuvedenie majetku v zozname majetku môže indikovať nepoctivý zámer žalovanej v zmysle § 166g ods. 3 ZKR, keďže si žalovaná musela byť vedomá, že tento dodatočne doplnený majetok vlastní a zároveň poukázal na to, že žalovaná ako osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním, ktorá mala skúsenosti s podnikaním a pôsobením vo vedúcej pozícii v rôznych lekárnach si mala byť vedomá svojich povinností.

106. K porušeniu práva na spravodlivý proces môže dôjsť aj nedostatočným odôvodnením rozhodnutia, ktoré nedáva odpoveď na podstatné argumenty sporovej strany, a ktoré tak spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť. Po preskúmaní rozsudku okresného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia rozsudku, keďže ako už bolo uvedené, súd prvej inštancie si takmer vo všetkých odsekoch napadnutého rozhodnutia pri skúmaní dôvodov nepoctivého zámeru žalovanej protirečí, prípadne v nich poukazuje na to, že žalobkyňa svoje tvrdenia nepreukázala.

107. Z uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že takéto odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nedáva jasne a zrozumiteľne odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, a do práva účastníka na spravodlivý súdny proces patrí aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v napadnutej druhej a tretej výrokovej vete zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom opätovne posúdi z dôvodov uplatnených v žalobe nárok žalobkyne na zrušenie oddĺženia žalovanej.

108. O trovách konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

109. Rozhodnutie bolo prijaté členmi v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

-1 -
41CoKR/9/2023-599

UZNESENIE

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).